

Letošnje naloge naše zbornice

Priloga razvojnih programov, ob sočasnem zmanjšanju delovno intenzivnih programov, ter usklajevanje porabe vseh vrst z gospodarskimi gibanji bo središčna naloga Savinjske Saleške gospodarske zbornice na začetku njenega delovanja

Združeno delo občin Velenje in Mozirje je letos ustanovilo Savinjsko Saleško gospodarsko zbornico, v okviru katere bo poslej potekalo usklajevanje stališč in interesov delovnih kolektivov ter dogovarjanje in sporazumevanje o vprašanih, pomembnih za območje obeh občin.

Ena od nalog, ki jo je podrtala ustanovna seja skupščine Savinjske Saleške gospodarske zbornice je tudi spodbujanje boljše organiziranosti, učinkovitosti, strukture in razvoja gospodarstva na območju, za katerega je zbornica ustanovljena.

Stalna naloga Savinjske Saleške gospodarske zbornice pa so zagotovo razvojni programi. Prizadevanja gredo v smeri, da bi si delovna temeljna celica naše skupnosti čimprej zagotovila stalnost kratkoročnega in dolgoročnega razvoja. Savinjsko Saleška gospodarska zbornica bo, kot je v pogovoru povedal njen predsednik Slavko Geratič, usklajeval razvojnih hotenj in programov znotraj občin Velenje in Mozirje. O tem bodo razpravljali delegati na bližnji 2. se-

ji skupščine zbornice. Seveda pa bodo za tako razpravo potrebne dokaj celovite ocene stanja in razvojnih hotenj.

Ugotoviti bo zlasti še treba dejanske možnosti za povečanje bruto produkta, tako v Saleški kot v Gornji Savinjski dolini, kar je nedvomno poglavitna naloga prihodnjega razvoja. Hotenja in načrte v tej zvezi bo treba uskladiti do takšne mere, da se umiri stopnja zaposlovanja.

Tako gospodarstvo kot negospodarstvo mora čimprej doseči potrebne spremembe v strukturi dejavnosti. Le na ta način bo namreč mogoče opustiti nekatere programe, ki so delovno preveč intenzivni in ki pogujejo prenekatero težavo v tekočih gospodarskih gibanjih. Presmerjanje proizvodnje oziroma ožene delovno intenzivnih programov pa terja tudi pomanjkanje delovne sile, saj v Saleški in Gornji Savinjski dolini novih delavcev tako rekoč ni oziroma zelo malo. Željene in potrebne premike pa bo mogoče doseči s poglobljanjem znanja, novimi programi in najsodobnejšo tehnologijo.

Predsednik Savinjske Saleške gospodarske zbornice Slavko

(nadaljevanje na 2. strani)

PIONIRJI PO POTEH ŠTIRINAJSTE

V ponedeljek, 11. junija ob 10. uri, so velenjski pionirji na Paškem Kozjaku prejeli pohodne embleme Pohoda po poteh Štirinajste divizije. Pohod se je pričel 26. aprila v Suhorju v Beli krajini, posvečen pa je 35-letnici legendarnega pohoda Štirinajste divizije na Štajersko.

Pohoda se je udeležilo okoli sedemsto pionirjev naše občine. Med pohodom so pionirji pripravili pet partizanskih mitingov, srečevali so se z borci narodno osvobodilne borbe, predstavniki družbenopolitičnih organizacij ter domačini iz krajevnih skupnosti, po katerih so hodili. Pohod je bil razdeljen na sedem etap, zaključili pa so ga v sredo, ko so ob 10. uri predali pohodne embleme mozirskim pionirjem. Večja sprejema pionirjev pohodnikov sta bila v torek dopoldne v Ravnah in popoldne v Zavodnjah.



Graška gora — gora jurišev je v teh dneh dobila novo podobo. Na vrhu so, h koncu gredo dela pri urejanju spominskega parka na njej, v katerem so v ponedeljek že postavili veličastno skulpturo „Nošenje ranjencev“ delo pred nedavnim umrlega kiparja Antuna Augustinčiča. Spominski park bodo svečano odprli 3. julija. Tako bomo v Saleški dolini obudili spomin na 35-letnico pohoda borcev Štirinajste divizije na Štajersko. Proslava bo združena s 13. srečanjem borcev in mladine Jugoslavije ter s praznovanjem rudarskega praznika



Vročina bo v drugi polovici tedna nekoliko popustila, vendar izdatnejšega dežja še ne bo.

SPECIALIZIRANE RAZPRAVE

Koordinacijski odbor pri občinski konferenci SZDL Velenje je pripravil več specializiranih razprav o samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosih v stanovanjskem gospodarstvu

Do 21. junija se bo zvrstilo v občini Velenje 6 specializiranih razprav, ki jih je sklical koordinacijski odbor za vodenje javne razprave o samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosih v stanovanjskem gospodarstvu pri občinski konferenci SZDL Velenje. Predstavnike samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij iz temeljnih in drugih organizacij združenega dela ter krajevnih skupnosti bodo seznanili s planiranjem in financiranjem stanovanjske izgradnje, stanarinami, socialno varnostjo in subvencioniranjem ter s samoupravno organiziranostjo samoupravne interesne stanovanjske skupnosti Velenje in z družbeno usmerjeno stanovanjsko izgradnjo.

Jutri 5000 pionirjev v Mozirju

Pionirji iz vse Jugoslavije in zamejstva se bodo jutri, 16. junija, zbrali v Mozirju —

V Gornji Savinjski dolini so v tem tednu zaključili priprave na letošnji zbor pionirjev Jugoslavije, ki bo jutri, v soboto, 16. junija, v Mozirju. Letošnji zbor pripravljajo Zveza prijateljev mladine Slovenije in občinske skupščine Celje, Zalec in Mozirje, ki so tudi pokrovitelji. Zbor so letos posvetili 60-letnici ZK Jugoslavije in SKOJ-a, mednarodnemu letu otroka, akciji „Nič nas ne sme presenetiti“, zaključku pohoda pionirjev Po poteh slavne 14. divizije in jugoslovanskim pionirskim igram „Narava — zdravje — lepota“.

Jutrišnjega zbora se bodo udeležili pionirji iz vseh slovenskih občin, delegacije pionirjev iz bratskih republik in pokrajin, otroci naših delavcev na začasnem delu v tujini in otroci iz zamejstva. V petek, 15. junija, se bodo pionirji zbrali v vseh treh občinah. Vsaka zase bo za svoje goste pripravila pester spored. Povsod bodo pripravili številne kulturno-zabavne prireditve, sprejeme in mitinge, pokazali pa jim bodo tudi najpomembnejše zanimivosti posameznih krajev.

V soboto dopoldne se bodo vsi udeleženci zbrali na prireditvenem prostoru ob Savinji v Mozirju. Najprej si bodo ogledali Savinjski gaj, ob 11. uri pa bo na sporedu osrednja slovesnost. Popoldne se bodo vsi udeleženci, pričakujejo jih precej preko 5.000, zbrali še enkrat in si na skupnem srečanju izmenjali izkušnje ter predstavili kulturne in druge značilnosti krajev, ki jih bodo zastopali.

NAROČNIKOM NAŠEGA ČASA

22 številko domačega tednika so prejeli naročniki Našega časa s precejšnjo zamudo, ki jo je zakrivil expedit Ljubljanskega dnevnika. Naročnikom se za to neljubo zamudo, za katero naše uredništvo ni krivo, opravičujemo. Prosimo za razumevanje.

Uredništvo
Našega časa

Kitajski strokovnjaki v Velenju

Obiskali so REK Velenje, med pogovori s predstavniki jugoslovanske strojne in elektro-strojne opreme pa so ugotavljali naše možnosti za izgradnjo rudnika premoga za koksiranje na Kitajskem in za nakup premoga za koksiranje — Veliko zanimanje za izdelke delovne organizacije Elektro strojna oprema Velenje

11. in 12. junija se je mudila v Velenju 10-članska delegacija tehničnih strokovnjakov ministrstva premoženstva in zunanjetrgovinskega ministrstva LR Kitajske. Prvi dan bivanja v Saleški dolini je sprejel goste Mirko Bizjak, v.d. predsednika kolegijskega poslovnega organa REK Velenje in jim predstavil največji slovenski elektroenergetski kombinat, zatem pa so si gostje iz Kitajske ogledali velenjski premoženjski. Popoldne so obiskali delovno organizacijo Elektro strojna oprema Velenje, kjer so se podrobno seznanili s programom proizvodnje opreme za potrebe premoženstva.

Drugi dan obiska v Saleški dolini je delegacijo tehničnih strokovnjakov iz LR Kitajske sprejel predsednik velenjske občinske skupščine, Franjo Korun, zatem pa so se sešli na rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje na pogovore s predstavniki jugoslovanskih proizvajalcev strojne in elektro-

strojne opreme za rudnike. Med pogovori, ki jih je vodil predsednik delovne skupine jugoslovanskih OZD, zainteresiranih za izgradnjo rudnika premoga za koksiranje na Kitajskem in za nakup premoga za koksiranje, dipl. inž. Darko Škoberne, so se gostje seznanili s proizvodnim programom in zmogljivostmi jugoslovanskih proizvajalcev strojne in elektrostrojne opreme ter rudarske gradbene opreme. Pozneje so si ogledali še nekatere kulturne in zgodovinske zanimivosti središča Saleške doline.

Delegacija tehničnih strokovnjakov iz LR Kitajske ugotavlja med bivanjem v Jugoslaviji naše možnosti za izgradnjo rudnika premoga za koksiranje na Kitajskem in za nakup premoga za koksiranje za potrebe naše države. Znano je, da moramo za zdaj ves premog za koksiranje uvažati, iz izgradnjo rudnika na Kitajskem in dobavo opreme zanj pa bi si zagotovili za prihodnjih 20 do 25 let potreben antracit za koksiranje.

Med bivanjem v Saleški dolini so gostje iz LR Kitajske pokazali veliko zanimanje za izdelke delovne organizacije Elektro strojna oprema Velenje.

(Ma)

Odlikovanje tovariša Tita za naše alpiniste

V petek se je vrnila v domovino sedma jugoslovanska alpinistična odprava

Prejšnji teden v petek so se vrnili v domovino člani jugoslovanske alpinistične Himalajske odprave Everest 79, ki so 13. maja stopili na najvišji vrh sveta Mount Everest. Na brniškem letališču so našim alpinistom pripravili nadvse lep sprejem, enako prisrčno pa je bilo istega večera v Kranju, kjer jih je pozdravilo nekaj tisoč ljudi. Ob prihodu so člani jugoslovanske himalajske odprave poslali predsedniku Titu brzojavko, v kateri so mu sporočili, da so začrtali novo smer na najvišji vrh sveta.

Uspeh je vreden samoupravne neuvrščene in socialistične Jugoslavije in ga posvečamo krepitevi ter utrjevanju časti in ugleda naše države pod vašim vodstvom, so zapisali v brzojavki.

V ponedeljek je naše alpiniste sprejel tudi predsednik zveznega izvršnega sveta Veselin Djuranović ter ob tej priložnosti izročil sedmi jugoslovanski alpinistični himalajski ekspediciji na Mount Everest red zaslug za narod z zlato zvezdo, s katerim je predsednik Tito odlikoval naše alpiniste za izreden alpinističen uspeh. Na svečani seji planinske zveze Jugo-

slavije pa so vsem članom alpinistične odprave izročili zlato značke planinske zveze Jugoslavije.



Velenjski alpinist Ivč Kotnik skupaj Vladimirjem Mesaričem — desno ter drugimi takoj po prihodu v domovino (Foto: Predan — GLAS Kranj)



Gostje iz Kitajske med sprejemom na REK Velenje

Za čimlepši izgled

V začetku julija bo prišlo v Velenje blizu 900 borcev in mladih iz vse Jugoslavije — Storimo vse, da bodo naši kraji do takrat kar najlepše urejeni

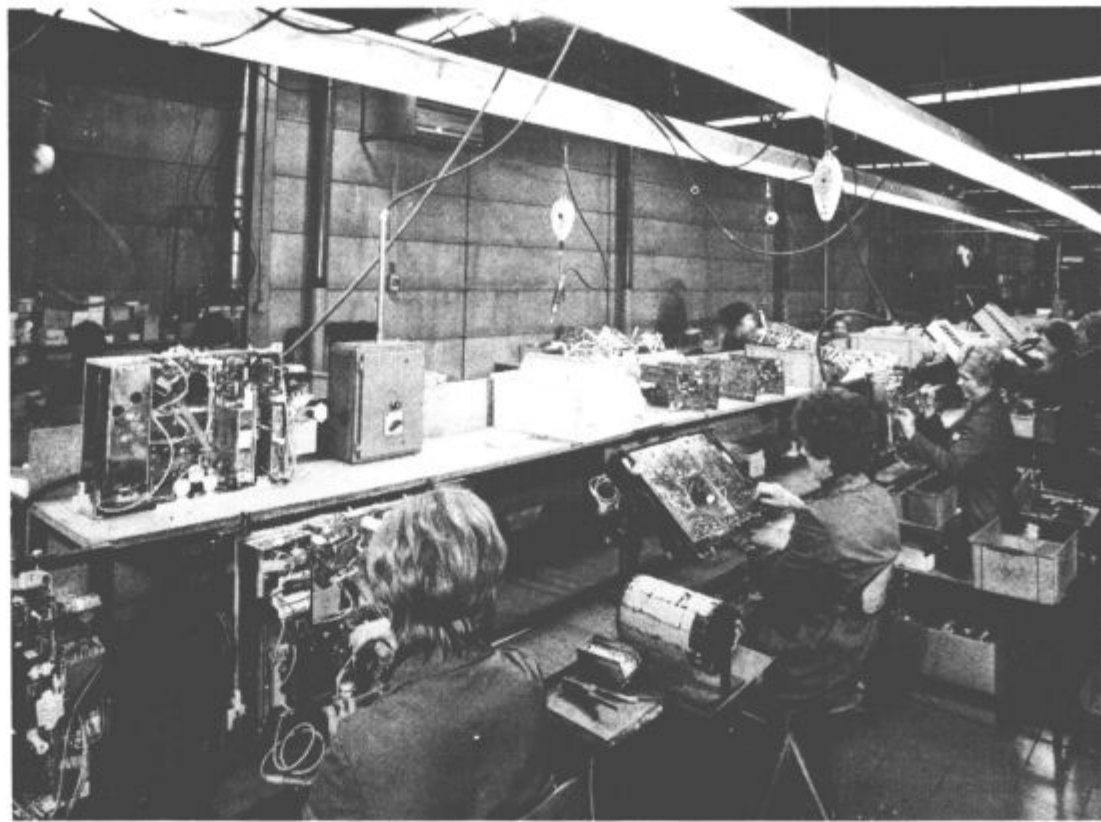
Še sedemnajst dni nas loči od 2. julija, ko bo Velenje gostoljubno sprejelo borce in mlade iz vse Jugoslavije na srečanju, ki bo že trinajsti zapored. Nanj se v Velenju nadvse skrbno pripravljajo, saj pričakujejo, da bo v Velenje prišlo blizu devetsto borcev in mladih iz vseh republik in pokrajin.

Kot smo v našem tedniku že pisali, bodo borci in mladi prišli v Velenje že 2. julija. Naslednji dan si bodo ogledali že tradicionalni sprevod rudarjev po ulicah Velenja, ki bo tudi letos združen s skokom mladih rudarjev v rudarski stan. Po končani rudarski proslavi bodo gostje skupaj z rudarji in drugimi občani odšli na Graško goro, kjer bo proslava ob 35-letnici pohoda XIV. divizije. Med proslavo bodo slovesno odkrili spominski park na Gori jurišev, kjer je ta legendarna divizija bila enega najhujših bojov med svojim pohodom.

Spominski park na Graški gori je skorajda že v celoti narejen. V ponedeljek so v njem postavili tudi že skulpturo „Nošenje ranjenecov“, delo enega naših največjih umetnikov Antuna Augustinčiča. Skulptura, ki je skupaj s podstavkom visoka nekaj več kot tri metre, se čudovito ujema v okolje Graške gore in bo resnično dostojen spomenik borcem XIV. divizije ter trajno spominjala mlade rodove na težke, vendar slavne dni naše zgodovine. V spominskem parku so postavili tudi brunarico, v kateri bodo uredili spominski muzej z gradivom o poti in bojih „štirinajste“, v kateri je padlo tudi 166 borcev iz Saleške doline. Na vrhu Graške gore pa so pred časom položili tudi asfalt, do srečanja pa bodo asfaltirali še cesto Škale-Plešivec, in sicer do šole. Da bi se na to srečanje resnično kar najbolje pripravili in gostoljubno sprejeli goste iz bratskih republik in pokrajin je predsedstvo velenjske borčevske organizacije že pred časom imenovalo glavni odbor s številnimi pododbori oziroma komisijami, tako da je v organizaciji srečanja vključenih okrog 150 najodgovornejših ljudi. Seveda pa v naši

gostoljubnosti ne bomo uspeli, če se v pripravo na srečanje ne bomo vključili vsi. Storiti moramo vse, da bomo kar najtopleje sprejeli goste. Ob tem pa seveda ne smemo pozabiti, kakšen bo v teh dneh tudi izgled našega mesta pa tudi okoliških krajevnih skupnosti. Vsi — tako delovni kolektivi, krajevne in druge skupnosti, hišni sveti, organizacije in društva si moramo prizadevati, da bo dolina kar najlepše urejena, da bo naš kraj znova potrdil sloves, ki ga ima kot naše najmlajše mesto.

U tem so govorili tudi na ponedeljkovem razširjenem sestanku, ki so se ga udeležili predstavniki turističnega društva, izvršnega sveta, oziroma komisije za varstvo okolja. V posebnem dopisu so med drugim pozvali vse delovne organizacije naj se vključijo v urejanje mesta. Kolektivi lahko k lepšemu izgledu prispevajo tudi s tem, da obnovijo svoje reklamne table ob vpadnicah, čim bolje uredijo svoja izložbena okna, svetlobne napise in seveda okolice tovarn oziroma poslovnih prostorov. Na tem sestanku so podprli tudi akcijski program turističnega društva Velenje, katerega bodo dokončno sprejeli na 3. turističnem zboru, ki bo 26. junija. V tem programu je še posebej poudarjeno, da so za uresničitev nalog glede varstva okolja in narave odgovorne vse krajevne skupnosti. Inšpekcijske službe morajo poskrbeti oziroma storiti vse, da bodo čimprej odpravljena vsa divja smetišča, prostor ki pa je določen za odlaganje smeti pa je treba čimbolje urediti. Zelene straže na šolah naj bi že v naslednjih dneh organizirale očiščevalne akcije v mestu in okoliških gozdovih. V to akcijo se naj bi vključili tudi učenci gimnazije in rudarskega šolskega centra. Skratka, vsi se moramo vključiti v bitko za urejenost okolja, za čim lepši izgled naše narave, saj tudi 192. člen naše ustave, ki med drugim poudarja da ima človek pravico do zdravega življenjskega okolja, obvezuje vsakega posameznika, kakor tudi družbo kot celoto, da prispeva k temu svoj delež.



Te dni tudi v Saleški dolini ocenjujemo stanje pri pridobivanju in razporejanju dohodka in uveljavljanju načel delitve po delu. Delavci znova opozarjajo na slabosti, s katerimi se srečujejo ter skušajo prispevati svoj delež k oblikovanju akcijskih programov za uresničevanje stališč zveze sindikatov.

0 stanovanjskih in komunalnih problemih

V okviru razprav o samoupravnih družbenoekonomskih odnosih v stanovanjskem gospodarstvu občine Velenje so sestali na skupni seji predsedstvo krajevnih skupnosti, svet krajevnih skupnosti, delegacija za samoupravno stanovanjsko skupnost, delegacija za zbor krajevnih skupnosti in predstavniki drugih SIS v krajevni skupnosti Salek-Gorica.

V razpravi so poudarili, da je v gradivu, ki je v javni razpravi, premalo poudarjena vloga hišnih svetov in zborov stanovalec, kjer je mesto za dogovarjanje, razreševanje problemov in nenazadnje tudi delegatska baza za delovanje delegatov v delegatskih skupščinah. Zavzeli so se tudi, da bi morali pohiteti z ustanavljanjem enot samoupravnih stanovanjskih skupnosti, ki naj bi predstavljale mesto dogovarjanja za samoupravno interesno stanovanjsko skupnost.

Veliko je bilo rečenega glede planiranja na področju stanovanjske in komunalne izgradnje kar v tej krajevni skupnosti še posebno občutijo. Čeprav sta

prvi dve fazi soseske Gorica zgrajeni in vseljeni, še vedno niso zaključena nekatera komunalna dela, vse ceste še niso tehnično prevzete, ni dokončno urejen promet, ni urejena telefonija, stanovalci nimajo zagotovljene najnujnejše dnevne preskrbe itd. Glede dnevne preskrbe so se zavzeli, da je nujno preskrbo vsaj začasno nekako urediti, dokler ne bo zgrajena ustrezna trgovina. Vse te in še druge pomanjkljivosti, ki so se pojavljale pri izgradnji te soseske in še nekatere izmed njih niso odpravljene, predstavljajo dober primer, kako se naj ne dela. Doslej krajevni faktorji niso imeli dovolj vpliva na izgradnjo sosesk in si ga bodo morali pridobiti. Krajevna skupnost mora sodelovati pri planiranju izgradnje novih stanovanjskih sosesk in pri oblikovanju planov gospodarjenja s stanovanjskimi hišami. Ta vloga krajevnih skupnosti izhaja tudi iz gradiva

Skupščine SR Slovenije o nadaljnjem razvijanju samoupravnih družbeno ekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu.



Vrhni rob več kot trideset metrskega ledenega skafa

Zares biser narave

Minulo nedeljo so zopet prišli na račun ljubitelji planin in naravnih znamenitosti. Komisija za planinstvo pri ZTKO Mozirje in planinsko društvo Solčava sta namreč pripravila vsakoletni izlet v Matkov kot in dalje do Matkovega skafa. Preko 150 udeležencev iz vseh okoliških krajev in njihovih planinskih društev je v čudovitem vremenu lahko občudovalo skaf kakršnega že dolgo ni bilo. Nje-

gov ledeni obod meri letno krepko preko 30 metrov, pa tudi dostop po snežišču do njegovega vrha je letos za spremembo dokaj položen. Zima je bila z radodama in desetine metrov debele snežene odeje, ki so nasule okoliške stene, nobena vročina ne bo stopila. Naravno znamenitost je vsekakor vredno ogleda, le pohiteti bo treba, kar je kljub vsemu iz dneva v dan nižji. J.B.

Letošnje naloge naše...

(Nadaljevanje z 1. str.)

Geratič je med pogovorom tudi poudaril, da so razvojni načrti še zmerom bolj seznanjeni želja kot pa stvarnost. Takšno prakso oziroma prepričanje bo treba čimprej preseči. Odpravi teh slabosti bo namenila Savinjsko Saleška gospodarska zbornica vso potrebno pozornost. Ugotavljati je namreč mogoče, da največkrat temelji poraba prav na takšnih razvojnih načrtih oziroma predvidevanjih, ki so bolj ali manj seznanjeni želja, zaradi česar je na vseh področjih načrtovana visoka poraba. Nedoseganje željenih razvojnih ciljev pa povzroča številne težave. Priprava razvojnih programov, ob sočasnem zmanjšanju delovno intenzivnih programov, ter usklajevanje porabe vseh vrst z gospodarskimi gibanji, bo torej središčna naloga Savinjske Saleške gospodarske zbornice na začetku njenega delovanja.

Ob že omenjenih nalogah pa seveda ne gre tudi mimo prizadevanj Savinjske Saleške gospodarske zbornice za hitrejši razvoj gostinstva in turizma ter malega gospodarstva. Razvojna

hotenja in načrti na tem področju še niso usklajeni, sicer pa tudi še nismo pričeli enotnega nastopa gostinskih in turističnih dejavnikov iz obeh občin. Savinjsko Saleška gospodarska zbornica je te dni že pripravila sestanek, na katerem so se dogovorili za pripravo skupnega načrta celovitega razvoja gostinstva in turizma v Gornji Savinjski in Saleški dolini ter opozorili na poglobitve silnice prihodnjega razvoja. Prav tako so naglasili potrebo, da se v prizadevanja za izoblikovanje načrta razvoja in njegovo uresničevanje vključijo prav vsi dejavniki, ki delujejo v obeh občinah na področju gostinstva in turizma. Nalog je veliko, problemov pa tudi, zato je čimprejšnja konkretna akcija še kako potrebna. Savinjsko Saleška gospodarska zbornica pa bo tudi pobudnik za izdelavo ocene stanja malega gospodarstva ter priprave načrta njegovih razvojnih možnosti. Gotovo ne gre prezreti dejstva, da lahko postane v prihodnje prav malo gospodarstvo dokaj pomembna gospodarska dejavnost, tako v velenjski kot moziški občini.

(Ma)

TREBELIŠKO PONOVO VABI

Avto moto društvo Saleška dolina Velenje bo jutri že drugič v tej sezoni organizator tekmovanja v moto crossu. Tokrat se bodo na motocross stezi na Trebeliškem pomerili tekmovalci kategorij 50 ccm za naslov republiškega prvaka. To bo že tretja dirka za republiško prvenstvo v tej sezoni.

Organizator dirke pa bo pripravil ob 18. uri tudi zabavno prireditev, na kateri bo nastopila priznana godba na pihala iz Češkoslovaške ter ansambel Franca Miheliča. Za vse prireditve bo veljala samo ena vstopnica, poskrbeli pa bodo tudi za avtobusni prevoz iz Velenja in Soštanja. Avtobusi bodo vozili vsako uro iz avtobusnih postaj.



od petka do petka



V Velenju so pred dnevi s priložnostno slovesnostjo zaključili trimesečna predavanja politične šole „Teorija in praksa marksizma.“ Politično šolo z oddelkom v Celju in Velenju je obiskovalo nad 40 slušateljev iz vseh občin celjske regije. Na zaključni slovesnosti so bili prisotni tudi predavatelji in predstavniki občinskega komiteja ZKS Velenje, slušateljem (na sliki) pa so podelili potrdila o uspešno opravljenem šolanju.



Učenci osnovne šole Luče ob Savinji vsako leto nabirajo storž tako v veliki meri pomagajo pridobivati potrebna semena. Letos se še posebej potrudili. Nabrali so jih za dober vagon, le da jim je zagodel prevzemnik. Ob letošnji akciji so jih morali namreč zelo podrobno prebirati in izločiti vsak, tudi malenkostno, poškodovan storž. Ostanek je bil kljub temu še vedno prava gora.

Preskrba z rezervno hrano

V Slovenj Gradcu so odprli nov obrat Kolinske za proizvodnjo paketov rezervne hrane „Danes in jutri 84“

Med pomembne delovne zmage, s katerimi so občani Slovenj Gradca proslavili letošnji občinski praznik, sodi tudi nov obrat HP Kolinske tozd Slovenj Gradec za proizvodnjo paketov rezervne hrane „Danes in jutri 84“. Proizvodnja v novem obratu predstavlja prvi poskus organiziranega pristopa k preskrbi prebivalstva s hrano v

izjemnih okoliščinah, z njo pa se prehrabena industrija Kolinske vključuje tudi v akcijo „Nič nas ne sme presenetiti“. O pomenu paketa rezervne hrane je na otvoritveni slovesnosti, ki so se je pred dnevi udeležili tudi predstavniki večine slovenskih občin, Zveze sindikatov Slovenije, gospodarske zbornice Slovenije in drugi, spregovoril med

drugimi tudi republiški sekretar za ljudsko obrambo Martin Košir.

Nov obrat, ki se v temeljni organizaciji Kolinske Slovenj Gradec priključuje proizvodnji citrus baz za brezalkoholne pijače, je veljal 8.700.000 dinarjev, v njem pa bo v dveh izmed delalo skupaj 28 delavcev. Do konca letošnjega leta bodo v Slovenj Gradcu izdelali 50.000 paketov rezervne hrane, v prvem letu obratovanja 100.000 paketov, v naslednjih letih pa približno 350.000 paketov. Paket rezervne hrane, ki so ga imenovali „Danes in jutri 84“, vsebuje 45 različnih prehrabnih izdelkov. Z njimi se štiričlanska družina lahko prehranjuje sedem dni s tremi obroki na dan. Vsebinsko je pregledala posebna komisija, ki je ugotovila, da je v paketu dovolj kalorij za dnevne potrebe človeškega organizma. Priloženi izdelki omogočajo hitro in enostavno pripravo raznolikih obrokov ob vsaki priložnosti. Cena paketa, katerega bruto teža je 25 kilogramov, znaša 1005 dinarjev, rok uporabe pa je najmanj leto dni.

Obrat za proizvodnjo paketov rezervne hrane ima poleg pakirnice tudi skladišče za 2000 paketov, kar predstavlja približno enotedensko proizvodnjo in kontrolni laboratorij za pregled hrane. Paket hrane „Danes in jutri 84“ bo mogoče kupiti tudi na kredit, prodajali pa ga bodo sprva preko organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti pozneje pa tudi v trgovski mreži.

J. KRAJNC



Obiskovalci so si z zanimanjem ogledali pakirnico rezervne hrane



Na cilju pa še predavanje o pomenu SLO in akcije Nič nas ne sme presenetiti

Izredno uspešen obrambni dan

Kolektiv modnega salona je preteklo soboto organiziral ob pomoči občinskega štaba teritorialne obrambe obrambni dan — Zaposleni so pokazali veliko zavest, saj je bila tudi udeležba skoraj stoodstotna

Preteklo soboto je kolektiv Modnega salona Velenje izkoristil za obrambni dan, na katerega so se nadvse skrbno pripravili. Že dober mesec pred tem so imenovali poseben odbor oziroma štab, ki je do podrobnosti pripravil celoten potek akcije, s



Preizkus znanja iz prve pomoči

katero so se uspešno vključili v letošnjo akcijo Nič nas ne sme presenetiti.

Dogovorili so se, da bodo obrambni dan začeli v ranih jutranjih urah. Tako so se že v ob petih zbrali v Šaleku. Pohvaliti je treba vse zaposlene, saj je bila udeležba skorajda stoodstotna. Nihče ni neopravičeno izostal. Obrambni dan so vsi vzeli zelo resno, saj so se ga udeležile tudi tiste delavke, ki so bile sicer v bolnišnici, le od njih niso zahtevali naporov kot od drugih.

Iz Šaleka so vsi skupaj odšli na Trebeliško, kjer so vsi udeleženci opravili streljanje z malokalibersko puško. Zanimivo je, da je v Modnem salonu kar 95 odstotkov vseh zaposlenih žena in mnoge izmed njih so imele prvič v rokah puško. Kljub temu pa so bili rezultati njihovega streljanja zelo dobri.

S Trebeliškega so pot nadaljevali proti Loki. Hoja jim ni delala težav, pa čeprav so večji del poti hodili po gozdu, pa tudi vročine še ni bilo, ker je bil to še rani jutranji čas. Pri lovski koči v Lokah so pohodniki za hip postali, saj so morali opraviti drugo pomembno nalogo določeno v načrtu obrambnega dne; to je preizkus znanja iz prve pomoči. Spraševal jih je predstavnik občinske organizacije Rdečega križa dr. Rajko Fenc. Tudi tukaj pohvalne besede, saj je šest skupin odgovorilo (na vprašanje so lahko odgovarjali vsi) za odlično in le ena za prav dobro.

Nato so dokazali, da so tudi telesno dobro pripravljeni. Odbor, ki je vodil obrambni dan, je načrtoval, da bodo prve skupine prišle na vrh Paškega Kozjaka, ki so ga izbrali za svoj cilj, okrog desete ure. No, prve skupine so se pojavile na vrhu že okrog osme ure. Seveda peš.

S tem pa obrambni dan še ni bil končan. Ko je prišla na vrh še zadnja skupina, je sledilo še predavanje predstavnika občinskega štaba teritorialne obrambe občine Velenje o pomenu letošnje akcije Nič nas ne sme presenetiti, s katero so se tudi zaposleni v Modnem salonu s

tem obrambnim dnevom uspešno vključili ter o pomembnosti teritorialne obrambe oziroma splošnega ljudskega odpora.

Cisto na koncu pa so na podlagi opravljenih nalog določeni v načrtu obrambnega dne ocenili še uspešnost posameznih skupin.

In kaj je pokazal njihovo obrambni dan? Glede na to, da je to ženski kolektiv, je treba reči, da ženske v ničemer ne ostajajo, da ni razlik med prizadevanji in napor, ki so jih opravljali vložili v akcijo kot na primer obrambni dan, takmoški kot ženske. Zato je prav da v pripravah na splošni ljudski odpor in pri krepitevi družbeno samostojnosti nadaljujemo s takšnimi akcijami in s tem še bolj krepimo zavest in pripravljenost ki je za vse enaka. Treba je tudi poudariti, da je to prvi kolektiv v naši občini, če izvajamo šole, ki se je lotil ter uspešno izvedel obrambni dan v okviru akcije Nič nas ne sme presenetiti. Poleg dobre fizične pripravljenosti, zadovoljivega streljanja so zaposleni, pokazali tudi dobro znanje iz prve pomoči, saj je bila poprečna ocena skupin 4,8.

Pa še nekaj je pomembno. Že na začetku tega sestanka smo navedli, da je bila udeležba skorajda stoodstotna. To pa kaže na izredno pripravljenost in zavzetost kolektiva, saj so dokazali, da se zavedajo, da sta splošna ljudska obramba in družbeno politični prizadevanji na samostojnosti sestavni deli družbenopolitičnih prizadevanj in družbenoekonomskih odnosov in s tem sestavni del vsakega dnevnega dela.

Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, je dejal med drugim predstavnik občinskega štaba teritorialne obrambe občin Velenje in član sekretariata koordinacijskega odbora, da je zamisel akcije Nič nas ne sme presenetiti resnično prešla v delo. Ta obrambni dan zaposleni v Modnem salonu pa mora biti poziv tudi drugim kolektivom, da se bodo enako zavzeto vključili v letošnjo akcijo Nič nas ne sme presenetiti.



Na poti proti lovski koči v Lokah

Usposobiti dobre delavce in strokovnjake

To je največja želja delavcev tozda rudarski teoretični pouk Rudarskega šolskega centra — Pogovarjali smo se s pomočnikom direktorja tozda Ivom Knezom

Izobraževanje za rudarski poklic za potrebe rudnika lignita Velenje je bilo v naši dolini prisotno že od ustanovitve rudnika. Takšna izobraževanja pa so bila v obdobju Avstro-Ogrske monarhije le v Celovcu in kasneje v Trbovljah. Prvi poskus, ustanoviti samostojno šolo, ki bi usposabljal bodoče rudarje je bil v naši občini izpeljan med leti 1945 — 1951. O tem smo pisali že v 21. številki Našega časa, ko smo daljši članek namenili tozdu elektrokovinarske šole Rudarskega šolskega centra.

Leta 1958 so delavci rudnika lignita Velenje sprejeli sklep, da se prične redno izobraževanje in strokovno usposabljanje rudarjev in drugih delavcev, ki so potrebni za produktivnejše pridobivanje premoga. Nova šola naj bi zagotavljala bodoče rudarje kopače, kovinostrugarje, strojne ključavničarje, kovače, vodovodne instalaterje, avtoinovarilce, elektrovarilce in obratne električarje.

Tako se je s sklepom delavskega sveta RLV 11. 8. 1958 rodila industrijska rudarska šola. Izobraževanje je bilo tedaj namenjeno le potrebam našega rudnika, prioriteta pa je bila rudarska usposabljanja. V prvi letnik je tedaj vpisalo 70 učencev rudarske poklicne šole, ter 32 učencev ostalih šol. To število je z leti naraščalo in je bilo tako v šolskem letu 1967/68 na rudarski in rudarski poklicni šoli vpisano 276 učencev, na rudarski tehnični (ustanovljena 1962) pa 79 učencev. V tem času je delovala tudi že rudarska strojna šola v kateri se je šolalo 62 učencev.

V šolskem letu 1974/75 je šola obiskovalo že 396 učencev rudarske in rudarske poklicne šole, 65 učencev rudarske tehnične šole in 64 slušateljev rudarske nadzorniške šole. V letošnjem šolskem letu pa se je na rudarski in rudarski poklicni šoli šolalo 290 učencev, na tehnični rudarski šoli 101 učenec, na rudarski nadzorniški pa 43 učencev. Za šolsko leto, ki je pred nami pa je bilo

razpisano 30 mest za rudarsko šolo, 150 mest za poklicno rudarsko šolo in 30 mest za tehnično rudarsko šolo. Z delom pa bo prvič pričela tudi



Ivo Knez

rudarska nadzorniška šola za površinske kope, iz katero lahko sprejmejo 30 slušateljev. Prihodnje leto v februarju pa bo vpis tudi na rudarsko nadzorniško šolo za jamske kope. Te nadzorniške šole so pravzaprav edine v Jugoslaviji in so zato dobro obiskane.

V tozdu Rudarski teoretični pouk organizirajo tudi številne tečaje, ki jih dogovarjajo z združenim delom. Tako imajo tečaje za strelce, organizirajo pripravljalni tečaj za sprejem in izučitev na mehanizaciji in izkopih v Žirovskem vrhu, oblikujejo samoupravni sporazum z Rudisom za ustrezne tečaje delavcev te organizacije združenega dela in seveda izvajajo še druge izobraževalne storitve.

Šele letos ste postali samostojen tozdz. Kaj je prinesla ta osamosvojitve?

„Da, do prvega januarja letos smo bili v sestavi tozda pedagoška dejavnost, še prej pa enovita delovna organizacija. Seveda je v tem kratkem obdobju težko oceniti uspešnost poslovanja. Vsekakor pa smo bolj seznanjeni s samoupravnim dogajanjem v naši delovni organizaciji. V tozdu je namreč le 24 delavcev in pri sprejemanju pomembnejših odločitev sodelujemo vsi. Problematično pa je kadrovsko vprašanje. Trenutno nam primanjkuje dva rudarska inženirja. Ker pa sami ne uspejo zbrati dovolj sredstev za nakup potrebnih stanovanj, bo to vprašanje očitno potrebno rešiti s pomočjo delavcev celotne delovne organizacije.“

Od kod pa prihajajo učenci?

„Na nadzorniški šoli so še večinoma Slovenci, na poklicnih šolah pa je precej drugače. Tu se šolajo iz vseh jugoslovanskih republik in iz trenutno 76 občin. Nove učence skušamo pridobiti s predavanji, ki jih organiziramo po šolah — temu nameravamo že v prihodnjem šolskem letu nameniti večjo pozornost — ter s sodelovanjem s skupnostmi za zaposlovanje širom naše domovine.“

V prihodnjih letih bo potrebno nuditi učencem večjo specializacijo, saj rudarski poklic ni več tisto kar je bil nekoč. Rudar bo moral osvojiti večje znanje iz strojništva, da bo lahko uspešno in produktivno deloval na mehaniziranih čelih.

Letos smo ob predpisu prejeli 29 prijav za rudarsko šolo, 156 prijav za rudarsko poklicno šolo in 30 prijav za rudarsko tehnično šolo. To število se bo sicer še bistveno povečalo, vendar računamo, da bodo po opravljenih zdravniških pregledih mnogi odpadli. Menimo, da bomo zlahka napolnili rudarsko tehnično šolo, nekoliko težje rudarsko šolo, večji problem pa bo z rudarsko poklicno šolo. Tu računamo le na 100 do 120 učencev.“

Tudi v tozdu rudarski teoretični pouk se intenzivno pripravljajo na naloge, ki jih prednje postavlja zakon o usmerjenem izobraževanju. Trenutno posodablja kemijski laboratorij, ki naj bi služil tudi zahtevam tozda elektrokovinarske šole. V tem laboratoriju se odvija tudi proizvodni proces in sicer ugotavljanje kaloričnosti premoga in analize jamskega zraka, v prihodnje pa bodo lahko tu raziskovali tudi kvaliteto pitne vode ter analizirali odpadne in bazenske vode. Za takšno posodobitev kemijskega laboratorija pa so potrebna precejšnja sredstva, zato tozdz išče sofinanciranja, ki bo imel koristi od takšnih raziskav.

Dobro razvito imajo tudi sodelovanje z združenim delom, vendar nameravajo temu posvetiti še večjo pozornost. Največja želja je prav gotovo uspešno sodelovanje z Rudnikom lignita Velenje, samoupravno dogovarjanje in usklajevanje skupnih želja in ciljev.

Izobraževanje za delo, z delom in z dela je pravzaprav na Rudarskem šolskem centru že dolgo prisotno, vendar delavci tega centra želijo z nadaljnjim prilagajanjem učnih programov in proizvodne prakse zadostiti zahtevam sodobnih delovnih procesov in vzgojiti kadre, ki bodo uspešno, produktivno ter samoupravno osveščeno sodelovali v proizvodnem procesu.



Pravilnik o dodeljevanju stanovanj in stanovanjskih posojil delavcem zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje

Obrotno združenje občine Velenje in sindikat delavcev, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje,

dajeta v javno razpravo

osnutek pravilnika o dodeljevanju stanovanj in stanovanjskih posojil delavcem zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje.

JAVNA RAZPRAVA BO TRAJALA DO 15. JULIJA 1979.

Pozivamo vse delavce pri samostojnih obrtnikih kot tudi nosilce obrti, da objavljene osnutek podrobno preučijo in da dajo svoje pripombe, dopolnilne predloge ali morebitne spremembe na ta osnutek, ki jih lahko pošljejo na občinski svet zveze sindikatov Velenje ali pa na obrtno združenje Velenje, Foitova 6.

OSNUTEK

Na podlagi člena kolektivne pogodbe o delovnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki (Ur. l. SRŠ št. ...) ter določil družbenega dogovora o skupnih osnovah in merilih za dodeljevanje družbenih stanovanj in stanovanjskih posojil v občini Velenje sta skupščina obrtnega združenja občine Velenje na svoji seji dne ... in izvršilni odbor sindikata delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje na seji dne ... sprejela

PRAVILNIK

o dodeljevanju stanovanj in stanovanjskih posojil delavcem zaposlenih pri samostojnih obrtnikih občine Velenje.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
Delavci, zaposleni pri samostojnih obrtnikih občine Velenje, zadovoljujejo svoje stanovanjske potrebe iz sredstev, ki jih iz svojega dohodka izločajo in plačujejo na poseben račun pri stanovanjski skupnosti občine Velenje vsi obrtniki, ki zaposlujejo delavce. Tako zbrana sredstva so namenjena za izgradnjo stanovanj ali dodeljevanje stanovanjskih posojil. Delavci nadalje zadovoljujejo svoje stanovanjske potrebe še iz sredstev amortizacije in naslova stanarin, s posojili bančnih organizacij, na podlagi vezave lastnih sredstev, ter s soudeležbo kandidatov za stanovanja.

2. člen
Delavci uresničujejo svoje pravice za reševanje svojih stanovanjskih razmer:
— s pridobitvijo stanovanjske pravice, — s pridobitvijo posojila za nakup ali gradnjo stanovanj v zasebni lasti ter rekonstrukcijo ali adaptacijo stanovanjske hiše in stanovanja

3. člen
S tem pravilnikom se zagotovi čim objektivnejša delitev stanovanj in stanovanjskih posojil, pri čemer imajo prednost delavci, ki nimajo stanovanja ali stanujejo v težkih stanovanjskih razmerah.

4. člen
Pri dodeljevanju stanovanj in stanovanjskih posojil se mora upoštevati pravica delavca iz minulega dela tako, da se ustrezno reši stanovanjsko vprašanje tistih delavcev, ki so pred upokojitvijo.

5. člen
Borci in udeleženci NOB ter interniranci, ki še nimajo ustreznega rešenega svojega stanovanjskega vprašanja, imajo pri enakih socialnih in ekonomskih razmerah prednost pred drugimi delavci.

6. člen
Imetniki stanovanjske pravice, ki stanujejo v stanovanjih, ki so bila kupljena iz sredstev, namenjenih v ta namen, morajo dobiti soglasje stanodajalca, če nameravajo oddati del stanovanja v podnajem.

Prosti del stanovanja mora imetnik stanovanjske pravice najprej ponuditi v uporabo stanodajalcu. Imetnik stanovanjske pravice ne more oddati del stanovanja za turistične sobe.

Nosilcu stanovanjske pravice se lahko odpove stanovanjska pogodba, če mu preneha lastnost delavca v zasebnem sektorju po lastni želji, nadalje zaradi obsodbe, ki ima po samem zakonu za posledico izgubo lastnosti delavca in zaradi hujše kršitve delovnih obveznosti, če mu je bil izrečen ukrep prenehanja lastnosti delavca.

II. DODELJEVANJE STANOVANJ

7. člen
Stanovanja ali stanovanjska posojila se dodeljujejo skladno z določbami tega pravilnika.

8. člen
Skladno z načrtovano stanovanjsko politiko in določbami tega pravilnika se sprejme prednostna lista za dodelitev ali zamenjavo stanovanj. Prednostno listo sprejme odbor za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev, ki ga sestavljajo delegati delavcev in obrtnikov po predhodno zbranih podatkih, ki jih ugotovi in pridobi posebna komisija za točkovanje stanovanj prosišcev ali pregledu dokumentacije prosišcev za stanovanjska posojila.

9. člen
Odbor za stanovanjska vprašanja je pooblaščen, da izvaja določbe tega pravilnika in da imenuje posebne komisije za točkovanje stanovanj ali pregled dokumentacije za stanovanjska posojila. O svojem delu mora odbor vsaj enkrat letno poročati obema podpisnikoma tega sporazuma.

10. člen
Odbor za stanovanjska vprašanja ima 9 članov, in sicer 5 delavcev in 4 obrtnike. Delavce, člane odbora, imenuje izvršilni odbor sindikata združenja. Mandatna doba članov odbora traja 4 leta.

11. člen
Vsa strokovna opravila za odbor za stanovanjska vprašanja opravlja strokovna služba obrtnega združenja, ki hrani tudi vso dokumentacijo za delo odbora ter vse prispele prošnje prosišcev za dodelitev stanovanja ali stanovanjskega posojila.

Strokovna služba izvršuje vse sklepe po določbah tega pravilnika, ki jih sprejme odbor za stanovanjska vprašanja.

12. člen
Kandidat za pridobitev stanovanjske pravice ali stanovanjskega posojila mora dati točne podatke v svoje prošnje, ki jih mora lastnoročno podpisati in je tako za svoje navedbe njih tudi odgovoren.

13. člen
Solidarnostna stanovanja pri stanovanjski skupnosti občine Velenje dobijo delavci po merilih in kriterijih organa upravljanja s temi sredstvi t. j. odbora za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu pri tej skupnosti.

III. OSNOVE IN MERILA ZA DODELJEVANJE STANOVANJ

14. člen
Pri dodeljevanju stanovanj se upoštevajo naslednje osnove ter merila:

- stanovanjske razmere,
- socialne razmere,
- delovne kvalitete,

— posebni pogoji.

15. člen

- a) Stanovanjske razmere
- | | |
|---|-------|
| 1. Velikost sedanjega stanovanja | točke |
| — prostor, ki še ne šteje za stanovanje | 10 |
| — do 4 m ² na osebo | 8 |
| — od 5 do 8 m ² na osebo | 5 |
| — od 9 do 11 m ² na osebo | 3 |
| — od 12 in več m ² na osebo | 1 |

Razlaga: V primeru, da delavec stanuje v stanovanjskih prostorih, kjer uporablja skupne pomožne prostore in sanitarije, se le-ti ne štejejo v stanovanjsko površino. Če delavec stanuje v stanovanjski hiši, ki je last njegovih staršev, se doseženo število točk po tem kriteriju pomnoži še s faktorjem 0,7 %.

2. Kvaliteta stanovanja
- | | |
|---|-------|
| — stanovanjske razmere so zdravju škodljive | točke |
| — stanovanjske razmere zdravju niso škodljive | 10 |
| Razlaga: Kvaliteto stanovanja oceni posebna komisija delavcev in obrtnikov s pomočjo strokovnjakov. | 0 |

3. Dolžina izpostavljenosti opisanim stanovanjskim razmeram:

- | | |
|------------------|----|
| — do 2 leti | 1 |
| — od 2 do 4 leta | 3 |
| — od 4 do 6 let | 8 |
| — od 6 let dalje | 10 |
- Razlaga: Po tem kriteriju dobi točke tisti delavec, ki je dobil nad 50 % možnih točk v kriterijih a/1 ali a/2 tega člena pravilnika, in sicer od dneva vložitve prošnje za stanovanje.

4. Oddaljenost od dela
- | | |
|---------------------|-------|
| — do 10 km | točke |
| — od 10 km do 20 km | 2 |
| — od 20 km dalje | 4 |
- Razlaga: Ocenjuje se razdalja od stanovanja delavca do delavnice obrtnika, v kateri delavec dela. Po tem kriteriju se praviloma ocenjujejo (upoštevajo) delavci, ki niso imetniki stanovanjske pravice.

- b) Socialne razmere
- | | |
|------------------------------|-------|
| 1. Velikost družine | točke |
| — zakonca in 3 ali več otrok | 10 |
| — zakonca in 2 otroka | 8 |
| — zakonca in 1 otrok | 6 |
| — zakonca brez otrok | 3 |
| — samski delavec | 1 |
- Razlaga: Po tem kriteriju se enakopravno, enakovredno, obravnavajo vdove, vdovci, razvezani in matere samohranilke, tudi moški samohranilci.

2. Zdravstveno stanje kandidata
- | | |
|--------------------------------|---|
| — invalid II in III kategorije | 8 |
| — priznana poklicna bolezen | 6 |
- Razlaga: Upravičenost do točk iz tega kriterija se ugotovi na podlagi dokumentacije zdravstvene službe ali invalidske komisije.

- c) Delovne kvalitete
- | | |
|---------------------------|-------|
| 1. Delovna doba kandidata | točke |
| Celotna delovna doba: | |
| — do 5 let | 1 |
| — od 5 let do 10 let | 3 |
| — od 10 let do 20 let | 6 |
| — od 20 let do 30 let | 8 |
| — nad 30 let | 10 |
- Delovna doba pri samostojnih obrtnikih
- | | |
|------------------|----|
| — do 2 leti | 1 |
| — od 2 do 4 leta | 3 |
| — od 4 do 6 let | 5 |
| — od 6 do 8 let | 7 |
| — od 8 do 10 let | 8 |
| — nad 10 let | 10 |
- Razlaga: V kriteriju je opredeljena skupna delovna doba, ker je delavec vsakozni prispeval svoj delež za stanovanjsko izgradnjo.

2. Odnos do dela
- | | |
|---|----|
| — je mnogo bolj uspešen od delavcev, ki opravljajo ista dela ali naloge | 10 |
| — je bolj uspešen od delavcev, ki opravljajo ista dela ali naloge | 8 |
| — je enako uspešen od delavcev, ki opravljajo ista dela in naloge | 6 |
| — je manj uspešen od delavcev, ki opravljajo ista dela in naloge | 4 |
| — je mnogo manj uspešen od delavcev, ki opravljajo ista dela in naloge | 1 |
- Razlaga: Točkovanje po tem kriteriju se opravi na osnovi ocene, ki jo poda nosilec obrti in kandidatu sodelavci.

3. Delovni pogoji
- | | |
|--------------------------|---|
| — delo v več izmenah | 3 |
| — delo zdravju škodljivo | 5 |

- d) Posebni pogoji
- | | |
|---|-------|
| 1. Sodelovanje v NOV in internacija | točke |
| — priznana udeležba v NOV pred 9. 9. 1943 | 10 |
| — priznana udeležba v NOV po 9. 9. 1943 | 7 |
| — internacija | 5 |
| — zakonec kandidata ima status borca NOV | 4 |
- Razlaga: Točkovanje se na podlagi podatkov občinskega odbora ZB NOB.

2. Družbeno-politična aktivnost
- | | |
|---|-------|
| — kandidat je zelo družbeno-politično aktiven | točke |
| — je aktiven | 10 |
| — je neaktiven | 5 |
- Razlaga: Aktivnost ocenijo skupno sindikat delavcev, obrtnik in organi ali organizacije, v katerih kandidat aktivno deluje.

3. Deficitarnost kadrov za poklice
- | | |
|-----------------------------|----|
| — teh poklicev je zelo malo | 10 |
| — je malo | 6 |
| — je zadosti | 3 |
| — je preveč | 0 |
- Razlaga: Točkovanje temelji na osnovi sprejetih srednjeročnih in letnih planov potreb po kadrih v občini.

16. člen

V primeru, da sta oba zakonca zaposlena v zasebni obrti, se skupnemu seštevku doseženega števila točk kandidata prišteje za drugega zakonca še 20 % dodatnih točk.

Če pa je zakonec od kandidata zaposlen v OZD in če je kandidat dobil pri skupnem seštevku točk od 60 do 80 % možnih točk in tako prišel na prioriteto listo, se lahko sklene s to OZD posebna pogodba o nakupu takega stanovanja z udeležbo 50 : 50 %. V takem primeru se sklene s to OZD posebna pogodba o pravicah in dolžnostih obeh stanodajalcev do tega stanovanja.

IV. NORMATIVI ZA VELIKOST STANOVANJA

17. člen

Velikost stanovanja se glede na število članov gospodinjstva opredeljuje skladno z odlokom o standardih stanovanj, in sicer:

- | | |
|--------------|-------------------|
| — 1 oseba | 15 m ² |
| — 2 osebi | 25 m ² |
| — 3 osebe | 40 m ² |
| — 4 osebe | 55 m ² |
| — 5 oseb | 65 m ² |
| — nad 5 oseb | 75 m ² |

V. SOUDELEŽBA KANDIDATA ZA PRIDOBITEV STANOVANJSKE PRAVICE

18. člen

Z namenom, da bi hitreje reševali stanovanjska vprašanja delavcev, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih, je v tem pravilniku opredeljena soudeležba kot posojilo kandidatov za stanovanjsko pravico. Soudeležba je diferencirana glede na povprečni osebni dohodek družinskega člana kandidata v preteklem letu pri dodelitvi stanovanj.

19. člen

Delavec, ki je kandidat za pridobitev stanovanjske pravice, je dolžan prispevati k razrešitvi svojega stanovanjskega vprašanja s lastni delež sredstev, in sicer do 20 % vrednosti stanovanja po sledeči soudeležbi:

Mesečni OD na člana družine na povprečni OD v SRS v preteklem letu:	Višina udeležbe — posojila na vrednost stanovanja
— do 30 %	20 %
— od 30 do 50 %	5 — 10 %
— od 50 do 100 %	15 — 20 %
— nad 100 %	

Med kandidatom in odborom za stanovanjska vprašanja se sklene pogodba, v kateri se določijo pravice in dolžnosti takega posojilnega razmerja.

Soudeležbo, posojilo, plača delavec pred vselitvijo v dodeljeno stanovanje, pri čemer se upošteva tudi sredstva bančnih kreditov.

20. člen

Kandidat posodi svoja sredstva za dobo 10 let od dneva podpisa posojilne pogodbe, obrestna mera pa znaša 2 %.

21. člen

Posojilo je možno vračati v mesečnih, polletnih ali letnih obrokih ali v enkratnem znesku, kar se določi v posojilni pogodbi. Prvi obrok se delno vrne po preteku 5 let od dneva sklenitve posojilne pogodbe. Če imeta stanovanjske pravice izprazni stanovanje pred potekom posojila, se izplača v roku, ki je določen v pogodbi, še neodplačani del posojila pripadajočimi obrestmi, če ni bilo dogovorjeno, da imetnik stanovanjske pravice to stanovanje odkupi.

22. člen

Delavci, ki jim je dodeljeno že korišćeno stanovanje, prav tako plača soudeležbo po enakih kriterijih, vendar se upošteva ocenjenaključna vrednost stanovanja.

Če je delavcu dodeljeno stanovanje za določen čas, ne plača soudeležbe vendar je v takem primeru rok za izpraznitev stanovanja največ 2 leti.

VI. STANOVANJSKA POSOJILA

23. člen

Na osnovi vsakoletnega finančnega načrta in javnega razpisa posojila, ga sprejme odbor za stanovanjska vprašanja, se dajejo posojila delavcem, ki kupijo stanovanje v etažni lastnini, gradnjo, rekonstrukcijo ali adaptacijo stanovanj ali stanovanjskih hiš v osebni lasti z namenom, da se hitro rešujejo stanovanjska vprašanja in funkcionalno izboljšuje in povečuje stanovanjske površine, s katerimi se pridobijo novi stanovanjski prostori.

24. člen

Delavec lahko dobi posojilo v višini 30 % vrednosti stanovanja, določenega po predpisu o standardih stanovanj v občini Velenje in pod pogojem, da ima za razliko v vrednosti stanovanja zagotovljena lastna sredstva in bančne kredite. Vsi krediti skupaj ne morejo presegati 80 % vrednosti stanovanja.

25. člen

Pri dodeljevanju stanovanjskih posojil se upoštevajo sledeči kriteriji:

- stanovanjske razmere,
- namensko varčevanje,
- osebni dohodek na člana družine,
- zdravstveno stanje,
- skupna delovna doba,
- uspešnost pri delu,
- nadaljnji interes za delo v zasebni obrti.

26. člen

Najdaljši rok za odplačilo stanovanjskega posojila je 25 let. Obrnena mera znaša za dobo do 10 let 2 % in nad 10 let 4 %.

Posojilna pogodba mora vsebovati pogoje odplačevanja posojila, delavec preneha delati v zasebni obrti.

27. člen

Za dodeljevanje stanovanjskih posojil se sestavi prednostna lista. V posojilni pogodbi se natančno določi rok za izpraznitev družbenega stanovanja.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

28. člen

Za pravilno, pravočasno in podrobno izvajanje določil tega pravilnika odgovorna odbor za stanovanjska vprašanja in strokovna služba obrtnega združenja občine Velenje.

29. člen

Prednostne liste za dodelitev stanovanj ali stanovanjskih posojil objavijo v tedniku „Naš čas“ in reviji „Obrtnik“.

30. člen

Potrebne dopolnitve ali spremembe tega pravilnika predlagata izvršilni odbor obrtnega združenja in izvršilni odbor sindikata delavcev pri samostojnih obrtnikih.

31. člen

Samoupravna interesna stanovanjska skupnost občine Velenje, ki je dolžna pomagati stanovanjskemu gospodarstvu, pri katerem zbirajo namenska sredstva za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev pri samostojnih obrtnikih, skrbi za pravočasno usklajeno realizacijo finančnega načrta na podlagi sklepov odbora za stanovanjska vprašanja po določilih tega pravilnika.

32. člen

Ta pravilnik sprejmeta skupščina obrtnega združenja in izvršilni odbor sindikata delavcev pri samostojnih obrtnikih občine Velenje. Ta pravilnik velja 8 dan po objavi v „Uradnem vestniku občine Velenje“. Izvršilni odbor sindikata delavcev pri samostojnih obrtnikih občine Velenje. Predsednik odbora: ...

Dober dan, Makedonija

Ali kako smo bliskovito zavzeli dobršen zahodni del naše najjužnejše republike — Brez ovinkarjenja: bilo je lepo in veliko smo videli — Brez zlih namenov: včasih je vse skupaj mejilo na avtobusni rally z obveznimi točkami (brez okrepčila)

Ljudje radi potujemo, radi poznavamo bližnje in daljne kraje in ljudi, lepote, posebnosti in običaje. Na pot nas vodijo različne želje in nagibi in skladni z njimi so cilji naših potovanj. Najdemo jih ob bližnji reki ali na hribu, najdemo jih daleč na tujem, ti so seveda bolj atraktivni in kar preponosni se vračamo domov, veliko in še vedno odločno premalo pa jih najdemo doma, v ožji in širši domovini. Iz dneva v dan jih gledamo, vedno znova slišimo o njih, a jih ne poznamo. Pa bi bilo prav, če bi jih.

Potujemo sami, v večjih ali manjših skupinah in tudi po sinikalnici. Prav slednja mi je posredno omogočila, da sem se odpravil v kraje, ki jih doslej nisem poznal, da sem se vsaj bežno seznanil s to edino republiko, ki je doslej še nisem obiskal. Tokrat sem jo, ne v celoti, paendar, za osnovno predstavbo bilo dovolj prilik in časa, za kaj več bo morda prilika kdaj drugič.

Bil sem torej „tujek“ v potujočem organizmu, pretežno enosilne sestave. Šibkejši so bile okoli močnejše; vsaj številčno, dvakrat pa je pripomba, da so bile tudi sicer premočne. Tujka se organizem ni kaj posebej trudil zadržati, se je pa ta zato, saj na začetku, sam po sebi in brez potrebe, bolj neobgledno obnašal. Sicer pa to ni pomembno, pomembno je, da smo videli veliko, da je bilo vreme lepo in prevroče (pa res ni bilo nikoli zadovoljni), da smo imeli lepo in tudi drugače, da bila železnica točna (brez hena), da... Kar lepo po vrsti.

Avtobusni začetek štirindnevnega potovanja nas je privedel do makedonskega letališča. Še med potovanjem nas je radijski napovedovalec opozoril, da je letalskega goriva za vseh letališčih dovolj. Še tem odlokom je morda ugasnilo lehermo morebitno upanje, iz trahu pred letalom porojeno, la poleta ne bo. Morebitno zato, ker dokazov ni, dogajajo pa tudi takšne reči. Prav tako morebitne tesnobe si na letališču nismo mogli preganjati s kavo, ker je bilapokvarjena ustrežna naprava. Tako je tudi prenatrto obvezno vsakodnevno letovno opravilo, da o nujno

potrebni razvadi ne govorimo, splavalo po oranžadi ali kakšni drugi tekočini, po vodi pa zagotovo ne. Formalnosti smo opravili na hitro in že smo bili v Sarajevu. Kar na sedežih smo malo počakali in zatem skočili še do Skopja. Oba skoka sta minila brez posebnih razburjenj, vijaki so zdržali vsi, le kakšen makadamski odsek v oblakih je morda komu utišal dihanje. Tudi ta trditve zaradi pomanjkanja dokazov ni povsem zanesljiva, naval na posebne prostore skopskega letališča, pa bi lahko bil v prid tej domnevi.

Tukaj se je začelo in do konca ni prenehalo. Priganjanje namreč. Na hitro opravljena potreba, pol piva in pol cigarete in zamuda je bila tu. Strašansko se je mudilo, od tu pa do konca, od četrta do nedelje. Pot do Skopja, osnovni podatki o Makedoniji in njenem glavnem mestu in zajtrk v eni njegovih restavracij. Po njem skok v trgovino po film, le pogled za možnostjo pitja kave in že spet sem zamudil. Tudi tokrat je bil spremljevalec isti kot pri prvi zakasnitvi in že pri prvih dveh odhodih sva po nepisanem pravilu „prislužila“ vsak po dva litra vina kazni. Takšnih kazni se je do konca in skupnimi močmi nabralo za čeden sod, pa kaj ko je izvrševanje povsem zatajilo.

Podkrepljeni s poznim zajtrkom smo nato bliskovito zavzeli Skopje, tudi posnetki so bili možni le iz avtobusa. Postali smo le toliko, da smo si ogledali cerkev sv. Spasa in grobnico Goce Delčeva na njenem dvorišču. Še pogled v notranjost in na enkratno rezbarsko mojstrovino v njej. Res je, da je oltar izdelovalo šest rok treh mojstrov celih deset let, pa vendar si kar težko predstavljaj, da je to storila človeška roka.

Drvim proti Tetovu. Cesta je lepa in voznik Naum se je zelo hitro navzel dirjačo miselnost obeh vodičev; domačega Vlada in našega Bogoja, stajarske gore (lepega) lista. Pokrajina tod ni preveč slikovita in pot do Tetova je Bogo izkoristil v reklamne namene. Njemu je uspelo, Vlado pa ne. Sicer gostoljubno gesto je preprečila

pripeka. Bonbončki so se stopili in pokušnja mastike je bila bolj pitje čaja; je pa res, da smo zamujeno v lepi meri nadoknadili pozneje.

Tetovo. Za tiste, ki smo bili tam prvič, mesto na drugem koncu sveta. Živopisana gneča.

Mešanica narodnosti in veroizpovedi. Muslimanske žene z le rahlo odkritimi obrazi, v dimljah in kar je bilo v dokajšnji pripeki še zlasti nerazumljivo — povzro oblačene v prave zimske plašče.

Poleg drugih so tu potem še Romi, pa pripadniki albanske manjšine z obveznimi belimi čepicami na glavi. Ob tem mi pripomba domačega vodiča o vaterpolistih ni izzvenela najbolj blagohotno, vendar je tudi to Makedonija. Izjalovil se je obisk po zunanosti izredno lepe in barvite džamije, ki je prav po tem še posebej znamenita, v njej so namreč prav takrat opravljali obred. Obisk je bil obljubljen za pozneje, v običajni odhodni ihti pa sta vodiča na obljubo pozabila. Bilo nam je resnično hudo, hudo zato, ker si je treba pred vstopom umiti noge in je to ostala le naša (dobesedno) vroča želja, pa še posnetki so šli po zlu.

Kosilo so nam pripravili ob spodnji postaji nekajkilometrski žičnice na Popovo Šapko in njena prostrana smučišča ter v čudovitem zgodovinskem okolju gostinsko-turističnega objekta Arabat baba teče, ki je temeljna organizacija združenega dela kombinata Todor Cipovski-Merdžan, ali bolj po domače Teteks-Tetovo. Tod okoli se radi pohvalijo, s Popovo Šapko, z vsem kar je na njej in z vsem kar bi moralo biti, pa s kombinatom še posebej. Tako nas je z obiskom počastila predstavništvo Teteksa in nam razdelila reklamne prospekte, mi pa nevaležniki prve vrste, ji pripravimo grdo presenečenje. Nobeden od možkih predstavnikov ji ni privoščil ljubčka v zahvalo.

Pa kaj zato, huje je bilo, ker ni dobila nobene značke. Katastrofa. Nekaj takega ni bilo kosilo. V nekam nelagodnem pričakovanju očetine smo bili deležni sočnega mešanega mesa na žaru, le s solato so nas neugodno presenetili in presenečenj v zvezi z njo je bilo konec šele v nedeljo zvečer (doma).

Morda še nekaj besed o nastanku Arabat baba teče v Tetovu. Neki Ali baba je bil sultanov minister. Po določenem času si je zaželel miru in je hotel zapustiti službo. Sultan ga je prepričeval in prepričeval, ko pa mu to ni uspelo je dejal: pojdi torej, ker si serssem (tepec).

Odslej je bil Sersem ali baba. Naselil se je v Nedžefu in kmalu umrl. Njegov služabnik Arabat baba je zatem s še štirimi tovariši krenil po svetu. Vsak od njih se je ustavil v nekem kraju in vsak je v njem postavil bektaško tekijo.

Arabat beba je to storil v Tetovu. Kmalu zatem je na določenem mestu opazil gorečo kadilo. Prepričan je bil, da je to duh Sersem babe in mu je na istem mestu zgradil grob. Skupaj s še drugimi objekti je tako nastalo Arabat baba teče. Zanimivi so napisi na vratih. Med drugim piše: Če težiš za spoznanji posvečenih, ne umiraj kot nevednež, ampak se približaj tistemu, ki je blizu resnice; Odpri uho duše in poslušaj popolne ljudi; Obiskovalec tega kraja,



Posnetek iz avtobusa — ob potresu porušena železniška postaja je danes mestni muzej

poglej njegov kronogram: nečistost in žalost duše operi na mestu posvečenih; Če težiš za višjimi spoznanji, se zavedaj, da čas neusmiljeno hiti, zato ne prenašaj danes na jutri.

Kaže, da se je domači vodič temeljito naučil le tega zadnjega izreka, kajti že naslednji trenutek smo se potili proti Mavrovu. Le iz avtobusa smo videli studenec, katerega vode tečejo v dve monji, v Egejsko in v Jadransko. In Mavrovo. Obljubljena dežela. Počutili smo se kot prvopristopniki. Lepa cesta je pravzaprav edina pričala o civilizaciji. Čudovito jezero, še lepša narava in nobenega čolna, nobenega vikenda, kaj šele hotela, le tu in tam majhno na-

selje, stisnjeno v strme bregove obale. 400.000.000 kubičnih metrov vode, posnetki možni seveda le iz avtobusa, in za jezo presenečenje. O hrumeči vodi pod njim niti sledu, stalo pa je tam nogometno igrišče in fantje so za vso to količino vode mimo brcali okroglo usnje.

Šele pet kilometrov niže se v čudoviti soteski pojavi reka Radika.

V daljavi smo ugledali visoke in zasnežene gore ter med njimi Korab. Za nas, ki razmere poznamo je bil to drugi najvišji jugoslovanski vrh, za vse druge pa brez ovinkarjenja najvišji.

Takšne razlike v svojih razlagah je vodič mirne duše priznal in

skoraj ne verjamem, da se je le šalil. Kakorkoli že, verjeti mu skoraj nisem mogel. Za počitek obljubljenih deset minut se je raztegnilo v dobro uro in bili smo že kar nejevoljni, celo pesem je povsem zamrla. Končno le postanek, pivo, kava, hladen vetrič in kislo mleko, ki je vse, ki so si ga privoščili, zopet ogrelo. Ne mleko, ampak cena.

Okroglih 30 dinarjev za malo manjšo količino, ki jo spraviš v jogurtov kozarec. Ob postajališču je stal lep spomenik v spomin na žrtvam boja proti albanski opoziciji, le mimogrede smo vrgli pogled nanj in že smo drveli naprej po ozki dolini Radike, brzeli smo proti cilju prvega dne potovanja. Nasvideenje v Ohridu.

Z obiska pri kovačih in livarjih Mute

Novinarji in sodelavci Našega časa in Radia Velenje smo pretekli teden obiskali tovarno Gorenje — Muta — Z zanimanjem smo prisluhnili delu in življenju livarjev, ob koncu pa z njimi odigrali še nogometno tekmo

Četrtek, 7. junija 1979. Opoldne. Nevihita v Dravogradu je bila le kratkotrajna, na Muta pa sonce nepregledoma neusmiljeno pripeka. Ze ves mesec dni je suho, brez kaplje dežja. Ustavimo se v tovarni Gorenje-Muta, na novem industrijskem področju na Spodnji Gortini. Pred petimi leti je tod zrasel objekt. Nova tovarna jeklenega granulata in male kmetijske mehanizacije.

Sprejmemo nas v jedilnici še enega novih objektov, ki je zrasel ob koncu minulega leta. Po izdatni malici nas popeljejo po obratu male kmetijske mehanizacije. Stroji za obdelavo jekla nas prepričajo, da smo stopili v izredno sodoben obrat. Tudi na liniji za montažo enosmernega traktorja Rex-combi univerzal smo lahko občudovali izredne dosežke marljivih kovačev in livarjev, ki se ponasajo z več stoletno tradicijo. Vendar se ta tradicija ne končuje samo v proizvodnji male kmetijske mehanizacije. Že kmalu nato smo v drugi prostrani delovni dvorani. Talašina peč počiva, vendar žareča gmota nas še vedno obseva. Vrh peči in napeljav naprave se pomika žerjav. Sivina, ropot, vendar še zdaleč ne takšen, kot so ga bili livarji vajeni v svoji stari livarni ob Bistrici, ki v teh dneh jemlje po nekaj stoletjih končno slovo. Tu smo zdaj v novem objektu, z novim načinom pro-

izvodnje jeklenega granulata. Izdelka, po katerem je veliko povpraševanje v Jugoslaviji.

Odpeljemo se v Vuzenico, kjer je v letih gradnje dravskih elektrarn nastal nadomestni objekt za staro livarno na Muta. Je čas izmere, pa vendar stopimo v talilnico, kaluparico, obdelovalnico. Kmalu ob elektro talilni peči kontrolirajo temperaturo taline. Mežikamo proti gmoti s 1420 stopinjami Celzija.

Žadnji preizkus taline. Potem se vse začne premikati. Kakšen napredek! Pred leti se je visoka kupolka odprla proti koncu izmene, nato so livarji ročno odnašali v ponvah talino in jo zlivali v ročno izdelane kalupe. Danes se vse naprave premikajo same, veliko so delavci sami izboljšali. Pa vendar se še dviga prah livarskega peska, pa vendar je vročina še vedno tista, ki grize v obraz, ki zaslepi oči. Ustavimo se še v posameznih oddelkih, kjer pripravljajo vse potrebno za proizvodnjo izdelkov za motorno in kovinsko-predelovalno industrijo.

Že nas pot vodi nazaj na Spodnjo Muto. Ob stari livarni, ki ostaja spomenik stoletnim livarskim izkušnjam, zavijemo proti toku Bistrice, ob kateri je pred leti stalo več kova-

čij, žag, mlinov. Danes je ob Kladivarni zraslo nekaj novih visokih dvoran. Ostala pa so težka kovaška kladiva, stikalnice, novi so valjni stroji... V kovačiji se najprej ustavimo v vilarni Vsak roglj vil je treba posebej skovati. Ob žareči peči kovač in dodajaj. Vročina je neusmiljena. Iz peči. Zrak soparen. Železo pa žari. Žarečega je treba kovati. In tako težka kovaška pest vrti klešče in kos železa. Vse do prave oblike. Ni vzorca. Kovač čuti in da končno podobno po instinktu. Pa vendar je roglj roglj enak. Tudi stroga kontrola ga le redkokdaj izloči. Eden izmed kolegov, ki je že občutil delo v jami velenjskega rudnika, meni, da se to delo že da primerjati z jamskim, vendar bi sam le raje delal v jami!

Strmimo v valjni stroj, v peč, v kose železa. V nenavadne oblike, ki se pod spretno kovaško roko spreminjajo od udarca do udarca težkega kladiva. Nastajajo vile, takšne in drugačne. Kmetovalci dobro poznajo kvaliteto z oznako srca iz Mute.

V kovačiji lopat je podobna enaka. Peči, žareče železo. Vročina. Sraka se lepi ob telo. Nekaj vzmetnih kladiv počiva. Ni kovačev.

V še enem obratu se ustavimo za dalj časa. Visoka valjčasta kladiva, visoke stikalnice. Tehnologija je sodobnejša, vendar zahteva še več. Tudi tod peči. Kosi žarečega železa. In kovači, dodajaj. Lopate in razni odkovki morajo nositi znak kvalitete. Tega se zavedajo. V znaku kakovosti morajo slediti stoletni tradiciji.

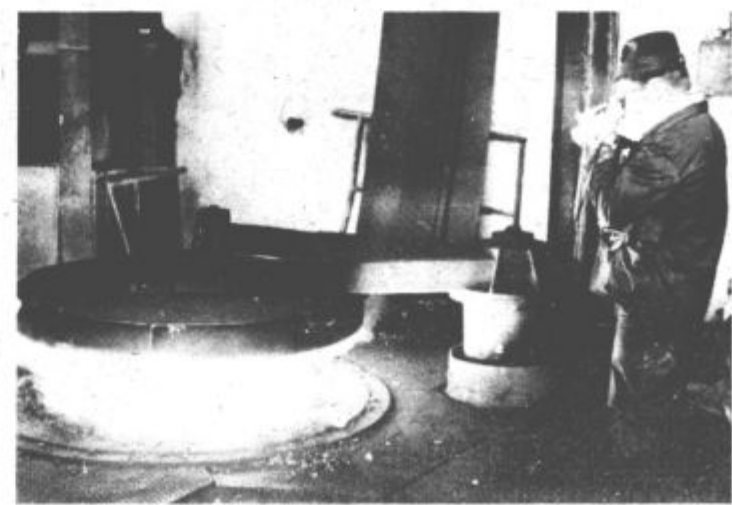
Šest tisočakov je za kovača že lep zaslužek. Toda sredi tega četrtkovega popoldneva, ko je sonce še vedno žgalo na sive strehe ob deroči Bistrici pod obmejnimi Kobanskimi, smo se prepričali, da si kovač zasluži še več. Še mnogo več!

HJ

P.S. Nogometno srečanje smo izgubili z rezultatom 7:2. Čeprav smo že v prvem napadu povedli z 1:0 in po prvem polčasu vodili z rezultatom 2:1. To je „razjezilo“ naše gostitelje, da so v drugem polčasu ekipo okrepili z že skoraj profesionalnimi igralci.



grobnica v cerkvi sv. Spasa v Skopju. V njej počiva Goce Delčev.



1420 stopinj

NAŠI OSMOŠOLCI V ŠOLSKEM LETU 1978-79



8.b OSNOVNE ŠOLE GORNJI GRAD

Prva vrsta: Mojca Pustoslemšek, Branko Zagradišnik, Magda Volovšek, Brigita Deleja, Breda Semprimožnik, Štefka Frnec, Rosvita Horvat, Marija Ugovšek, razredničarka Marjeta Kokošinc; druga vrsta: Renata Bastl, Bernarda Brezovnik, Irena Žlebnik, Andrej Zagožen, Igor Čeplak, Igor Firšt, Mitja Venišnik, Marjan Bevc, Mladen Pavič; tretja vrsta: Rajko Ugovšek, Darko Presečnik, Samo Štifter, Bogdan Remic, Igor Žlebnik, Marjan Vršnak, Miran Ugovšek.



8. a OSNOVNE ŠOLE MOZIRJE

Od leve proti desni in od zgoraj navzdol: Irena Brinovšek, Majda Komar, Erika Venec, Tilka Klinar, Ida Potočnik, Jožica Rozenštajn, Mira Punčuh, Romana Bider, Simo Milčič, Bojana Bitenc, Sonja Moličnik, Jolanda Remic, Alojz Korenjak, Danilo Jakopčič, Branko Enci, Pavel Bitenc, Marjan Pečnik, Ludvik Predovnik, Franci Semenc, Marjan Lenar, Sašo Radotič, Andrej Lekše in razrednik Zdravko Novak.



8. b OSNOVNE ŠOLE MOZIRJE

Od leve proti desni in od zgoraj navzdol: razredničarka Marija Venec, Damjana Božičnik, Marjanca Rakun, Sonja Matko, Majda Firšt, Darja Letonja, Barbara Melavc, Darko Hriberšek, Miha Port, Darja Kopušar, Rozika Brezovnik, Albina Skornšek, Andrej Jerič, Tatjana Rebič, Bojan Klopčič, Vera Kumprej, Zvonka Zajc, Melita Marovt, Romana Benda, Marko Zagradišnik, Ludvik Zidarn, Stanko Mavrič, Dejan Draganovič.



8.c OSNOVNE ŠOLE MOZIRJE

Od leve proti desni in od zgoraj navzdol: Janko Žunter, Vida Čulk, Ivan Prislan, Jan Soldo, Kornelija Velan, Danica Benda, Joža Kos, Meta Vrbanc, Andrej Korenjak, Marjan Janko, Franc Punčuh, Alenka Vester, Marija Poljanšek, Darja Vovk, Nataša Hlačič, Katica Kordič, Nada Žager, Ivo Glušič, Jože Jurkovnik, razredničarka Majda Gajšič, Jože Repenšek, Nataša Pisanec, Damjana Sedovnik, Nataša Martinčič, Danica Plešec.



8. a OSNOVNE ŠOLE LJUBNO

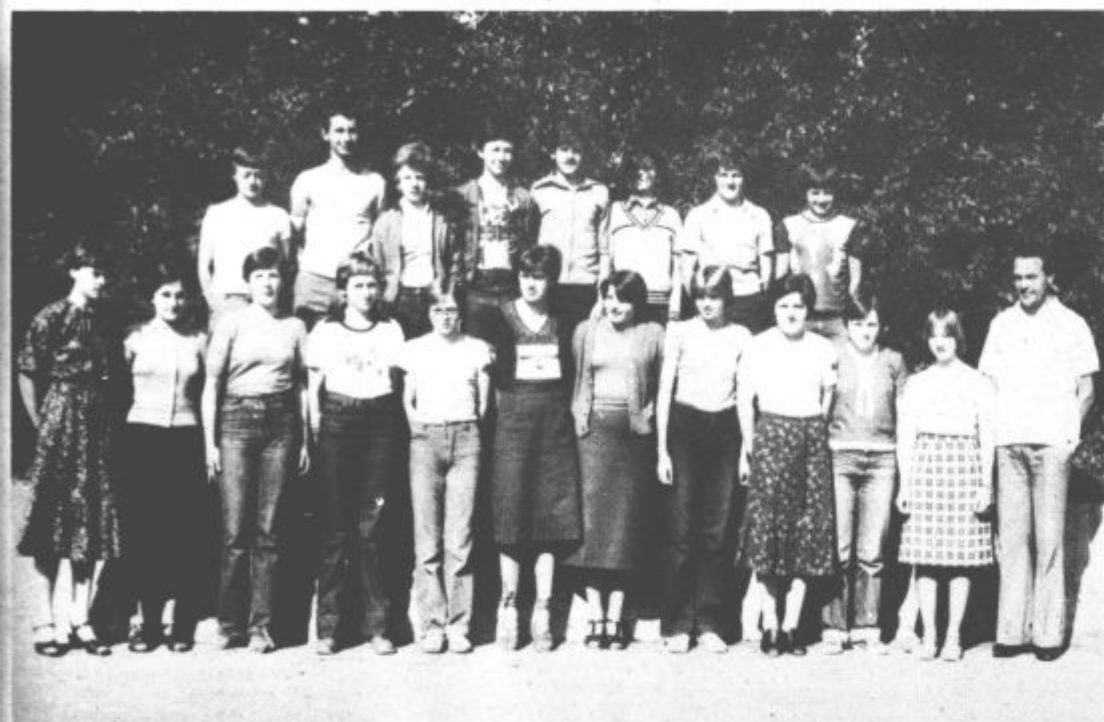
Od leve proti desni: Jani Fašun, Jože Plešec, Martin Brunet, Franci Furland, Stanko Irner, Marija Podkrižnik, Fanika Pustoslemšek, Branko Retko, Zdenka Rigelnik, Marjan Praznik, Bernardka Zupančič, Nada Krumpačnik, Janko Podkrižnik, Silvo Kukovic, Milan Obojnik, Branko Nerat, Franc Podkrižnik, Miran Vratnar.



8. b OSNOVNE ŠOLE LJUBNO

Marko Kranjc, Martin Drobež, Franc Hudej, Simon Podmeninšek, Mira Kramer, Bojan Kumprej, Tomaž Mikek, Nada Kumprej, Miha Kralj, Stanka Hrešan, Matjaž Zagoričnik, Mojca Nerat, Leonida Mori, Brigita Zagožen, Erika Pomeninšek, Alja Toš.

NAŠI OSMOŠOLCI V ŠOLSKEM LETU 1978-79



8. a OSNOVNE ŠOLE LUČE OB SAVINJI

Zgoraj od leve proti desni: Peter Žagar, Marjan Praznik, Milan Štorgelj, Boštjan Pečovnik, Viktor Čemovšek, Avgust Robnik, Ivan Voler, Zdravko Zamernik; spodaj: Marija Zamernik (K), Helena Remsko, Marjana Resnik, Marija Voler, Ivanka Verdel, Stanislava Zamernik, Marija Zamernik (M), Anica Lojen, Marija Škrubej, Anica Prepadnik, Marija Zamernik (R), manjka Jakob Kladnik, razrednik Janez Veninšek.



8. b OSNOVNE ŠOLE LUČE OB SAVINJI

Zgoraj od leve proti desni: Arnič Milan, Tomaž Prodnik, Franci Ošep, Herman Prelesnik, Slavko Polanšek, Ciril Glojek, Lovro Kukovič, Mirko Zamernik, Tone Ivankovič; spodaj: Jožica Krivec, Jožica Voler, Nuška Kladnik, Tatjana Cigala, Barbara Roban, Helena Vršnik, Olga Povšnar, Jožica Ročnik, Minka Kaker, Marija Kaker, Jožica Erjavc, manjka Stanko Moličnik, razredničarka Marta Vider.



8. a OSNOVNA ŠOLA ŠTIRINAJSTE DIVIZIJE

Od leve proti desni čepijo: Berto Tič, Selinka Mladenovič; stojijo: Ivica Lednik, Tinka Petkovnik, razredničarka Dragica Kresnik, Silva Kotnik, Darja Pustinek; druga vrsta: Marjan Medved, Milanko Zgonjanin, Silvo Kumer, Boris Ojsteršek.



8. b OSNOVNA ŠOLA ŠTIRINAJSTE DIVIZIJE

Od leve proti desni čepijo: Anita Zupanc, Marjetka Sušec, Brigita Kljajič; prva vrsta: Ijubo Polovšak, Jože Kuzman, razredničarka Marija Horvat, Terezika Kamšak, Enes Velagič; druga vrsta: Slavko Dren, Dane Bah, Bogdan Pongrac, Andrej Part.

Zanimiva knjižna novost

Pri založbi Borec je izšla pripoved „Anči“ Nežke Mlakar, učiteljice iz Šoštanj.

Skoraj neslišno se je na policah naših knjigam v prvih majskih dneh pojavila novost založbe Borec z naslovom Anči avtorice Nežke Mlakar. Izid te knjige predstavlja nedvomno pomemben kulturni dogodek zlasti za Šaleško dolino, saj je delo nastajalo takorekoč med nami, v Šoštanju, izpod peresa Nežke Mlakar in zaradi tega prav gotovo zasluži večjo pozornost, kot jo zmore izkazati pričujoči zapis. Nežka Mlakar, ki je napisala pripoved Anči, že petnajst let živi in dela v Šoštanju, posebej dobro pa jo poznajo učenci osnovne šole Karel Destovnik Kajuh, kjer poučuje slovenščino.

Zgodba o Anči je pisana po resničnih dogodkih in je ležala v avtorici polnih dvajset let, kot pravi sama. Zaradi obilice drugih obveznosti je pisanje moralo nekaj časa počakati, vse dokler ni zgodbe v enem letu pripravila za izdajo. Posvetila jo je Anči Kokalj – Nataši, borki 2. oddelka Koroškega bataljona, ki je junako omahnila v smrt 14. septembra 1942. leta, stara komaj šestnajst let. Anči je bilo dekle – herojka, ki je zrastle iz težkih socialnih razmer, zaradi česar je neprestano hrepnela po toplem domu, ljubezni in nazadnje svobodi. Posebna vrednost zgodbe je med drugim v tem, da skozi risanje njene življenjske poti spoznamo tudi družbene razmere nekega obdobja, v katerem je junakinja zgodbe živel. Tako nas Nežka Mlakar v prvem delu seznani z značilnostmi socialne razslojenosti predvojnega Trziča, kjer je živel Anči. Opisuje delavstvo tega kraja, štrajk tekstilnih delavcev v Trziču in ob tem življenje male Anči, hčerke tekstilne delavke in bohema s tržiškega socialnega dna. Zgodba se nato nadaljuje v mlinu njenega strica pri Kranju, kamor pride

Anči gospodinjiti kot trinajstletno dekletce. Začne se vojna in mlin postane zavetišče partizanov. Po izdaji odidejo v gozd in Anči postane borka Koroškega bataljona. Med tem se v njej prebudi tudi hrepeneča mladostna ljubezen, ko spozna partizana Andreja. Sanje o topli ljubezni v svobodi umrejo skupaj z njo v borbi 2. oddelka Koroškega bataljona s sovražnikom leta 1942 v Udinborštu. Pripoved o junaški smrti herojke Anči Kokalj – Nataše je šla od ust do ust in v ljudeh živi še danes. Najlepši spomenik prezgodaj ugaslemu življenju Anči Kokaljeve pa je knjiga o njeni trpe-

či življenjski poti, ki jo je napisala Nežka Mlakar.

Delo je namenjeno predvsem mlademu bralcu, zaradi preprostega in komunikativnega jezika pa jo bo z veseljem prebral tudi kdo drug. Nežka Mlakar se že vrsto let ukvarja s pisanjem zgodbic in pesmi, pripoved Anči pa je njeno prvo večje izdano delo. Toda ne zadnje, pravi sama. Upa, da bo še našla dovolj časa in moči, da napiše še kakšno zanimivo zgodbo izmed mnogih, ki jih nosi v sebi. Tudi mi želimo, predvsem pa najmlajši, ki v tem času z zanimanjem prebirajo njen prvenec.

J. KRAJNC





Rokometašice Velenja s trenerjem Ramskuglerjem

Rokometašice Velenja članice II. lige

Saleška dolina ima novega drugoligaša; to so rokometarke Velenja, ki so z osvojitvijo republiškega naslova in z uvrstitvijo v drugo ligo-zahod tako najlepše proslavile desetletnico obstoja ženskega rokometnega kluba Velenje. Ta uspeh so igralke dosegle po trdem in resnem nekajletnem delu, ob velikem odrekjanju, saj so dekleta v glavnem ves prosti čas preživela na igrišču na treningih in prijateljskih ter prvenstvenih srečanjih. Vsega tega pa seveda ne bi bilo, če poleg velike volje in ljubezni deklet do rokometne žoge ne bi v klubu delali tudi ljudje, ki so prav tako zaljubljeni v ta šport, ki so se ravno tako morali odreči marsikateri prosti uri in si prizadevali, da bi kar najbolj uspešno reševali in izpolnjevali naloge, ki so nastajale vzporedno z delovanjem kluba.

Ta doslej največji uspeh so dekleta dosegla, potem, ko so zaslužno obakrat – v gosteh in na domačem igrišču – premagale v tako imenovanem superfinalu za naslov republiških

prvakinj ekipo Predvora iz Kranja.

Velenjčanke so tako dokazale, da so resnično daleč najboljše med ekipami zahodne in vzhodne lige.

V soboto zvečer, ko sta sodnika odspikala konec srečanja, je bilo veselje med igralkami, strokovnim vodstvom, člani uprave seveda nepopisno. Enako veselje pa je bilo tudi blizu tisoč gledalcev, ki so jih prišli bodrit na to odločilno srečanje in s tem prispevali svoj delež k uspehu deklet oziroma celotne-

ga kluba, hkrati s tem pa potrdili, da je tudi ženski roket v Saleški dolini, še zlasti pa v Velenju zelo priljubljen.

K temu zasluženemu uspehu sta dekletom, ki so imele od sreče po končani tekmi solzne oči, v soboto med prvimi čestitkami Marjan Gaberšek, predsednik izvršnega odbora občinske telesnokulturne skupnosti in Vera Zupančič, podpredsednica Zveze telesnokulturnih organizacij občine Velenje. Člani uprave pa so dekleta obdarili z darili.

USPEH VSEH

Po končani sobotni tekmi in velikemu uspehu velenjskih rokometaric smo zapisali tudi nekaj izjav:

FRANC RAMSKUGLER, trener: „Obrestovale so se dolgotrajne priprave in nenehno odpočevanje prostemu času igralke, ki so si sedaj resnično zaslužile odmor. Za uspeh je zaslužnih vseh petnajst igralke, kolikor jih trenira. Odkar sem v Velenju, smo imeli kar 117 treningov in različnih tekem, kar pomeni, da je bilo vloženega ogromno truda in pretečenega ogromno znoj. Ob današnjem uspehu pa ne smemo pozabiti na trenerje, ki so pred mano delali z dekleti in ki so sedaj ekipo vzgojili od pionirk, mladink do članskih igralke, jim dali rokometne osnovne. Jaz pa sem njihovo delo le še izpopolnil. Enako zaslužni za naš današnji uspeh pa so tudi člani uprave, ki so nam zagotovili vse pogoje za nemoteno delo.“

VIKI PISTOTNIK – Predsednik RK Velenje: „Se nikoli nisem bil tako srečen kot sem danes, niti takrat ne, ko sem sam igral in tudi ne pozneje ko sem bil nekaj časa trener. Dekletom in trenerju čestitam za naš velik uspeh, s katerim smo na najboljši način proslavili desetletnico ženskega rokometna v Velenju. Upam, da bomo nasklednjič na razumevanje za naše nadaljnje delo, saj je treba vedeti, da

zahteva tekovanje v drugi ligi tudi več denarja. Ob koncu si želim, da bi dekleta uspešno nastopala tudi na drugoligaškem tekovanju.“

HINKO DERMOLJ, podpredsednik RK Velenje: „Današnji uspeh je rezultat resnično pravega dela celotnega kolektiva, ter sad tudi vseh tistih, ki so začeli pred petimi leti vzgajati današnje igralke. Tako moram v zvezi s tem omeniti sedanjega predsednika kluba Vikija Pistotnika, nadalje Nado in Slavka Hudarina pa tudi trenerja Jožeta Smerdelja in seveda sedanjega trenerja Franca Ramskuglerja, ki je znal uspešno združiti delo vseh predhodnikov in vzgojil ekipo, ki se zna športno boriti od začetka do konca in ki je pod njegovim vodstvom dosegla resnično velik uspeh. Poleg vseh navedenih ter članov uprave, ki smo si prizadevali, da bi bilo delo v klubu kar najboljše, pa imajo gotovo največji zaslug naša dekleta, ki so bile zelo uporne na tej težki poti do cilja. Prepričan sem, da bomo barve našega kluba uspešno zastopali tudi v II. zvezni rokometni ligi in da bomo tudi za naše prihodnje delo našli veliko razumevanja v občini. Ob koncu pa se zahvaljujem tudi našim navijačem, ki so na obeh srečanjih finalnega dela spodbujali igralke in tako kot osmi igralec veliko prispevali k njihovem uspehu.“



Predsednik RK Velenje Viki Pistotnik (na desni) in podpredsednik kluba Hinko Dermolj zadovoljna

šport telesna kultura rekreacija

RUDAR OSTAL V DRUGI LIGI

Nogometaši velenjskega Rudarja, ki so se ob koncu prvenstva morali boriti za obstanek v ligi, so v zadnjem srečanju z Dinamom v Vinkovcih izgubili z rezultatom 4:2/2:1, kljub temu pa bodo v naslednji sezoni spet igrali v društvu drugoligašev, saj so se z osvojitvijo 12. mesta rešili izpada. Igralci Rudarja v Vinkovcih niso uspeli presenetiti domačinov, ki so prikazali zelo dobro igro in zanesljivo osvojili obe točki.

Tako so nogometaši Rudarja osvojili v 30 srečanjih 28 točk in le točka prednosti pred Radnikom, Segesto ter Rudarjem iz Ljubije jih je rešila izpada. Seveda pa je sedaj pred strokovnim štabom še posebej pa pred člani izvršnega odbora Rudarja pomembna naloga, da temeljito ocenijo prvenstvo in da poskušajo v letnem premoru storiti vse, da bi Rudar vendarle postal solidno drugoligaško moštvo, kateremu se ne bi bilo treba vsako leto krčevito boriti za obstanek med drugoligaši. Seveda pa se ne bi smeli zadovoljiti z ugotovitvijo „konec dober vse dobro.“

BREZ ZADETKOV

V 8. prvenstvenem kolu Slovenske nogometne lige-vzhod je nogometna selekcija Šmartnega na domačem igrišču zabeležila le polovičen uspeh. Čeprav je proti zadnjevrščenemu Uniorju iz Slovenskih Konjic bilo pričakovati zanesljivo zmago, se je srečanje končalo brez zmagovalca z rezultatom 0:0. Tokrat je nogometna selekcija Šmartnega ponajbolj tudi športna sreča, saj so goste nadigrali v vseh prvih nogometnih igrah, vendar žoga ni in ni hotela v mrežo. Gostje iz Slovenskih Konjic so se ves čas srečanja branili in poskušali presenetiti z nasprotnimi napadi, ki pa so bili premalo nevarni, da bi si lahko pripadli priložnosti za zadetek. Na drugi strani pa so domačini nenehno ogrožali njihova vrata in pri tem pripravili celo vrsto nevarnih priložnosti. Kljub temu, da so se do zadnje minute na vso moč trudili zatreti Uniorjeve mreže, se je srečanje, ki ga je spremljalo kakih tristo gledalcev, končalo brez zadetkov. Selekcija Šmartnega še naprej vodi v vzhodni skupini republiške lige pred Dravo iz Ptuja.

ŠMARTNO: P. Podgoršek, Kralj, Krajnc, A. Podgoršek, Nežmah, G. Omladič, Deželak, Bric, Kopušar, Meh (Matko), Golob.

V naslednjem kolu bo selekcija Šmartnega igrala z Dravo v Ptuj.

J.K.

ŠMARČANKE DEVETE

Rokometašice Šmartnega so v končni uvrstitvi slovenske rokometne lige zasedle 9. mesto, potem ko so v povratnem srečanju premagale na domačem igrišču selekcijo Ljubljane z rezultatom 18:14 (8:7). Prvo srečanje so dobile ljubljankarke le z zadetkom prednosti, zato je izdatnejša zmaga Šmarčankam prinesla končni uspeh. Že v prvih minutah so povedle s tremi zadetki prednosti, ki pa so jo gostje kmalu uspeli znižati. Po enakovredni igri v prvem polčasu so igralke Šmartnega v nadaljevanju prikazale boljše igro kot selekcija Ljubljane. Z uspešnimi obrambami in učinkovitimi napadi so vodile do konca srečanja in tako zabeležile zanesljivo zmago. Z uvrstitvijo na 9. mesto so si zagotovile pravico nastopa v enotni republiški rokometni ligi za ženske, kjer bo v prihodnji prvenstveni sezoni nastopalo štirinajst selekcijskih ekip.

ŠMARTNO: Tajnšek, Jeraj, Kolenc 2, Meh 3, Ostojčič, Krevzel 1, Omladič 3, Šmerc 7, Gril 2, Kuder.

J.K.

TURNIR V SPOMIN SAŠA VASLETA

Na rokometnem igrišču v Velenju je bil preteklo soboto turnir za Vasleto memorial. Člani rokometnega kluba Velenje so se namreč odločili, da bodo od sedaj vsako leto organizirali spominski turnir v spomin na nekdanjega njihovega odlič-

nega igralca Saša Vasleta, ki je izginil življenje 10. junija pred desetimi leti v prometni nesreči, ko so se rokometarji Rudarja – takrat so igrali v Stajerski ligi, peljali na tekmo v Radence. Na prvem turnirju so nastopile tri ekipe. Poleg igralcev Rudarja še člani pionirske rokometne selekcije Saleške doline in RSC. Ob otvoritvi turnirja je spregovoril predsednik RK Velenje Roman Repnik, nekdanji soigralci Saša Vasleta pa so položili venec na njegov grob. Prvi zmagovalac tega turnirja so rokometarji Rudarja, 2. mesto je osvojila pionirska Saleška selekcija, 3. pa RSC.

REKREACIJSKA NOGOMETNA LIGA

Zveza telesnokulturnih organizacij in občinska nogometna zveza Velenje sta organizirali občinsko nogometno rekreacijsko ligo, v kateri sodeluje deset ekip. Doslej so odigrali tri kola, vodijo pa trenutno Old'boysi (Šmartno ob Paki) 6 točk, 2. Trebuša 4, 3. Usnjar 4, 4. Salek 4.

Iz dela ŠSD: V nogometu najboljše pionirji OS ŠSD Biba Roček.

Na finalnem turnirju občinskega prvenstva za starejše pionirje so bili doseženi naslednji rezultati: Biba Roček:Anton Aškerc 1:2, Bratov Letonje:Gustav Šilih 1:2, Gustav Šilih:Anton Aškerc 2:2, Biba Roček:Bratov Letonje: 3:1, Biba Roček:Gustav Šilih, 2:1, Bratov Letonje:Anton Aškerc, 2:1.

Končni vrstni red: 1. Biba Roček, 2. Anton Aškerc, 3. Gustav Šilih, 4. Bratov Letonje, 5. Miha Pintar Tole-do, 6. Karel Destovnik-Kajuh

MAKOVŠEK TRETJI

Konec tedna je bilo v Subotici finalno tekovanje za atletski pokal Jugoslavije. Atleti Velenja so na tem tekovanju nastopili z doslej naj-

večjim številom finalistov, kar 10 osmimi člani in članice. V izredno težavnih razmerah so dosegli več odličnih rezultatov, izboljšali dva klubska rekorda in dokazali svojo pravo vrednost.

Najboljšo uvrstitev je dosegel Makovšek v hoji na 20 km, saj je z rezultatom 1,49:07 dosegel odlično tretje mesto. V hoji je Lemež dosegel še šesto mesto, medtem ko je Dragoljčič v tej disciplini odstopil.

Peter Svet je tekmoval v teku na 5.000 in 10.000 m. Dosegel je deveto in deseto mesto. Samu je tekkel na 3.000 m ovire in dosegel osmo mesto, medtem ko je v isti disciplini izboljšal klubiški rekord Anič s časom 9:02,0 dosegel pa je peto mesto.

Šesto mesto je v teku na 5000 m dosegel Miklavžina s časom 14.30, s tem pa je izboljšal klubiški rekord. V skoku v daljino je Režek dosegel rezultat 702 cm, kar mu je prineslo peto mesto.

Članica Salamonova je bila v teku na 100 m ovire deseta, v skoku v daljino pa sedma z rezultatom 520 cm.

To so bili torej dosežki atletov Velenja na finalnem delu atletskega pokala SFRJ. Seveda pa bodo kmalu imeli novo priložnost na državnem posamičnem prvenstvu v Sarajevu, kjer si lahko obetamo še boljše rezultate.

DRŽAVNA PRVENSTVA

Jutri in pojutrišnjem bo v Banja Luki državno prvenstvo mladših mladink. AK Velenje bodo zastopale Jugova, Pečovnikova, Slatinjekova in Vrhovnikova. Mlajši mladinci se bodo pomerili v Kragujevcu, nastopili pa bodo Fijavž, Makovšek, Jug, Kranjc. V Novi Gorici bo državno prvenstvo za starejše mladince. AK Velenje bodo zastopali Miklavžina, Dragoljčič, Urh.

V Velenju pa se že pripravljajo za državno prvenstvo v maratonu.

Boj s tonami

V Splitu se bodo 17. septembra začele letošnje Sredozemske igre, na katerih bo – vsaj upamo tako – nastopil tudi Franc Melanšek, član velenjskega teko-

atletskega kluba. V teh dneh, ko je na pragu tudi že koledarsko poletje in ko se pred neznošno vročino hladimo v bazenih ali kje drugje in pri tem že razmišljamo o letnem oddihu, za Franca Melanška ni počitka. Pred njim je samo en cilj: kako se čimboljše pripraviti, da bi bil izbran med deset tistih dvigalcev uteži, ki bodo predstavljali našo državo na mediteranskih igrah. Pred dnevi smo ga obiskali na treningu v telovadnici Rudarskega šolskega centra; kjer imajo velenjski dvigalci svoj prostor ter ga za trenutek zmotili med njegovim bojem z utežmi. Takole je tek pogovor z njim:

— Kako se pripravljate na igre v Splitu?

„Že dva meseca treniram po dvakrat na dan po navodilih znanega sovjetskega trenerja Sokolova. Na dan dvignem približno od 26 do 42 ton. Vendar s svojo močjo trenutno nisem zadovoljen. Glede na to, da treniram vsak dan dvakrat, kar mi je omogočil kolektiv s tem da mi je odobril dopust, bi moral dosegati boljše rezultate.“

Vendar sem po mnenju trenerja nekoliko pretimavil s treningi, zato mi teža ne raste tako kot sem pričakoval. No, sedaj gre bolj za pridobivanje moči celotnega organizma, resneje pa bo 24. junija, ko bom odšel z ostalimi na skupne priprave.“

— Tone, ki jih vsak dan dvigneš, najbolj zgovorno kažejo, da je takšen trening zelo naporen?

„Naj samo navedem, da na enem treningu zgubim do tri kilograme telesne teže. Seveda moram s tekočino in hrano to namo pridobiti nazaj. Hujša kot

tone pa je sedanja neznozna vročina.“

— Koliko dvigalcev pa bo odšlo na skupne priprave?

„Za nastop na sredozemskih igrah je izbranih dvanajst dvigalcev, v Splitu pa jih bo nastopilo deset. Seveda si nihče izmed nas ne želi, da bi izpadel. O tem pa ne bo odločala samo naša pripravljenost, ampak se je treba zavedati, da je to šport, kjer se lahko zelo hitro poškoduješ, zato sta dva v rezervi. Kateri igralci bodo izbrani, bo znano do srede avgusta, ko bomo odšli na sklope priprave v Split.“

Jaz sem kandidat za nastop v kategoriji do 110 kilogramov. V tej kategoriji je moj najboljši rezultat 310 kg v biatlonu. S tem rezultatom sem v državi na prvem mestu.“

— In koliko bi morali dvigniti v Splitu?

„Po načrtu trenerja bi moral na tekovanju dvigniti približno 320 do 325 kg v biatlonu. To bi bil seveda moj osebni in obenem državni rekord.“

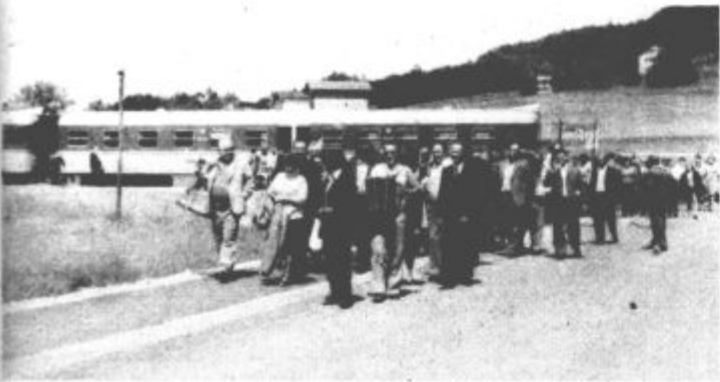
— Trenirate povsem sami, med štirimi stenami. Za takšen trening je gotovo potrebno veliko volje. Kje jo jemljete?

„Volje imam že od nekdaj veliko. Sedaj pa še toliko več, ker se zavedam, da se borim za dres z državnim grbom. Nastopiti za barve svoje države pa je seveda za vsakega športnika izjemen dogodek in velika čast. Obenem pa me k trdemu delu obvezuje tudi razumevanje kolektiva RSC–TOZD Rudarski praktični pouk, kjer so mi omogočili sedanje treninge.“

Se preden smo prepustili Franca Melanška njegove mu boju s tonami, smo mu želeli, da bi kmalu minila kriza, ki jo morda doživlja sedaj in da bi se čimbolj pripravil za to veliko prvenstvo ter na njem z 35. oblekel majico z državnim grbom.



Še veliko ...



Že tretjič sončni vlak

Nad 150 invalidov v Atomskih Toplicah

Društvo invalidov Velenje že vrsto let uspešno organizira razno vrstne izlete za svoje člane. Brez dvoma so izleti v zanimive kraje naše domovine edina možnost za marsikaterega invalida, saj nudi društvu pri tem vrsto ugodnosti. Številni delovni invalidi imajo sicer ustrezne prejemke, so pa tudi takšni, ki so invalidi bodisi od rojstva ali od otroških let in zato tudi niso bili nikoli zaposleni. Takšnim posameznikom nudi društvo vso podporo, da si lahko vsaj enkrat na leto privoščijo izlet s sončnim vlakom.

Poleg izredno prizadevnega Edvarda Centriha, ki izlete organizira in vodi, je pri vsej dejavnosti zelo agin in poštvalna tudi predsednica društva Ljovka Zaleznik, ki skrbi, da imajo še posebno prizadeti invalidi ustrezno pomoč, predvsem tisti nepokretni, ki se udeležujejo izletov v vozniških in s spremljevalci. Tako je bilo tudi letos, saj je bil izlet s sončnim vlakom v Rogaško Slatino in v Atomske Toplice za marsikoga nevsakdanje doživetje, ki ga zlepa ne bodo pozabili.

V lepi sončni junijski nedelji so na postajah Velenje, Pesje, Šoštanj, Paška vas in Šmartno ob Paki vstopali invalidi na tretji sončni vlak, ki jih je skozi Savinjsko dolino naprej popeljal v Rogaško Slatino. Že na vlaku je bilo sproščeno vzdušje, za kar sta poskrbela harmonikarja Ljovka Zaleznik in Ivan Repnik, tovariši Centrih pa je udeležencem razdelil zlate značke, ki jih je poklonila Rdeča dvorana. Vlak je skorajda prehitro pripeljal v Rogaško Slatino, kjer je bil naš prvi postanek. Po ogledu zdraviliških zanimivosti smo se vsi skupaj ustavili pri glasbenem paviljonu sredi parka. Tu smo doživeli presenečenje, tako udeleženci izleta kakor ostali gostje zdravilišča. Iz paviljona so se zaslili ubrani zvoki tamburaškega orkestra krajevne skupnosti Konovo Velenje, katerega vodi prizadeveni dirigent Viki Hladin. Ta koncert je bil vsekakor posebno doživetje za vse poslušalce, še posebno pa za invalide, ki so bili resnično veseli, da se je letošnjega izleta udeležil tudi trinajstčlanski tamburaški zbor iz Konovega. Vse prehitro je minil čas v prelepi Rogški Slatini in že smo morali nazaj na vlak, ki nas je odpeljal proti Atomskim Toplicam.

Naš sončni vlak pa ne bi bil poseben vlak, če se ne bi mogel ustaviti tudi na našo željo. Tako smo imeli postanek v Sodni vasi, kjer smo se odpravili in okrepčali pri novogradnji

invalidke Marije Mravljak iz Šoštanja. Tu nas je pozdravila s harmoniko in recitacijo mladinka domačinka, nato pa je ponovno zaigral tamburaški orkester. Stavbo Marije Mravljak omenjam zato, ker imajo tu naši invalidi kar štiri sobe z dvema posteljama, tako da bodo lahko uživali ceneno zdravljenje v bližnjih Atomskih Toplicah.

Od tu je bilo le še nekaj kilometrov do novega hotela v Podčetrtku, kjer smo imeli vsi udeleženci izleta skupno kosilo. Po kosilu pa je zopet nastopil tamburaški zbor, ki nas je s svojim programom, v katerem je še zlasti ugajal venček narodnih, prijetno presenetil in navdušil, za kar smo nastopajoče s spontanin aplavzom za vsako skladbo tudi nagradili. Vodja izleta tovariš Centrih pa je skupaj s predsednikom društva vsem tamburašem podelil posebna priznanja društva invalidov za njihovo udeležbo in brezplačen prispevek za dobro razpoloženje vseh izletnikov.

Veseli se je nadaljevalo tudi v vlaku ob povratku domov, ko sem med pesmijo in zvoki harmonike spraveval posameznike o njihovih vtisih. Letošnjega izleta se je prvič udeležila invalidka Slavka Goršek iz Ravn ter Sonja Jelen iz Topolišice. Najmlajša udeleženka je bila Sonja Verbnik iz Vitanja, ki je že od otroških let in invalidskem vozičku, zato jo je na izletu spremljala njena mama, ki je bila srečna, da se je njena hčerka sprostila in razveselila ter tako vsaj za kratek čas pozabila na vsakodnevne težave. Med izletniki sta bila tudi Franc Ževart z Graške gore in Ljovka Ribizel iz Paške vasi – oba invalida brez rok. Najstarejša udeleženka pa je bila 78-letna Marija Vodovnik iz Skornega, kakor tudi Marija Koradež iz Lajš. Pomembno je, da je izlet uspel in da so bili vsi zadovoljni. Za to pa ima precej zaslug tudi TTG iz Celja, zlasti pa Stefan in Marjan, ki sta kot predstavnika podjetja spremljala izlet in skrbeli za udobno početje na vlaku in v Atomskih Toplicah. Žal je letošnji izlet v glavnem financiralo samo društvo, saj je svoj prispevek prispevala edino Krajevna skupnost Šoštanj in nekaj obrtnikov, medtem ko se razne delovne organizacije letos niso odzvale društveni prošnji. To pa nikakor ni prav, saj so bili številni udeleženci ravno delovni invalidi, za katere naj bi delovne organizacije ob takih akcijah pokazale več razumevanja.

V. Koj

RAZVOJ IN DELOVANJE KOMUNISTIČNE ORGANIZACIJE V ŠALEŠKI DOLINI

Komunistična organizacija in njene akcije od 1931 do 1941

Decembra 1939 je zbirala pomoč za stavkajoče rudarje v zasavskih revirjih. Komite je organiziral svojo tehniko za razmnoževanje propagandnega gradiva. Tehnika je bila najprej pri Vrabčevih v Šoštanju, od tu pa so jo preselili v vas Gaberke kjer je živel nekaj komunistov.

Mestni komite KPS Šoštanj so 1939. leta sestavljali sekretar Rudi Koren-Renko in člani Fedor Kovačič, Franc Skornšek, Janko Ulrih in Olga Vrabčič. Spomladi 1940 so bile v vseh partijskih celicah izvedene volitve sekretarjev. Tem volitvam je sledila mestna (okrajna) konferenca KPS Šoštanj, ki je bila maja 1940 v Gaberkah. Priprave za okrajno konferenco je vodil Slavko Šlander. Na konferenci so bili izvoljeni delegati za okrajno konferenco (celjskega okrožja KPS) in člani mestnega komiteja KPS Šoštanj. Po tej konferenci so bili člani mestnega komiteja Olga Vrabčič (sekretar), Fedor Kovačič, Franc Skornšek, Alojz Stropnik in Janko Vrabčič. V okrožnem komiteju KPS Celje sta bila iz Šaleške doline tudi Rudi Koren in Olga Vrabčič. Olga Vrabčič je bila na okrajni konferenci izvoljena za delegata za konferenco KPS, ki je bila na Vinjem nad Dolskim.

Pred aprilom 1941 je bilo v Šaleški dolini pet partijskih celic z okoli petintridesetimi člani KPS. Na konferenci KPS na Vinjem nad Dolskim, ki je bila konec junija 1940, je Tone Tomšič poročal, da je število članov KPS od aprila 1937 naraslo že na 650 članov. V času V. državne konference oktobra 1940 je KPS štela 805 članov. Primerjava števila članov KPS v Šaleški dolini s številčno močjo celotne KPS kaže, da je bilo v Šaleški dolini v zadnjih letih stare Jugoslavije kar pomembno žarišče komunističnega gibanja. Zaradi tega je razumljivo, da je bilo v jeseni 1940 na šaleškem območju posvetovanje KPS. Pri pripravi posvetovanja so sodelovali šaleški komunisti. Posvetovanje, na katerega so prispele delegati partijskih organizacij iz vse Slovenije, je bilo v Podkrajju pri Velenju, in sicer na domačiji Franca Klavza v zaseku Tajna. Na posvetovanju sta poleg drugih vodilnih komunistov govorila Boris Kidrič in Franc Leskošek. Vodiče, ki so spremljali delegate na domačiji pri Klavzu, je izbrala šaleška partijska organizacija. Središče za preskrbo delegatov s hrano je bilo pri Alojzu Stopniku v Lokovici. Leta 1939 pa je bila na šaleškem območju okrajna konferenca Zveze komunistične mladine Jugoslavije.

Opisati moramo še pomembnejše akcije šaleških komunistov in skojcev, ki označujejo njihovo dejavnost pa tudi okvire njihovega vpliva na dogajanja v Šaleški dolini. Zadnji stavki v času stare Jugoslavije smo že omenili.

Šaleška partijska organizacija je poslala tri prostovoljce v Španijo. V Španijo sta se prebila le dva. Od septembra 1937 sta se v Španiji borila Drago Mlakar in Božo Mravljak. Božo Mravljak se je v Španiji zelo izkazal. Bil je ranjen, postal je oficir španske republikanske armade. Iz taborišča v Franciji se je vrnil v Šoštanj in se je potem pred napadom na Jugoslavijo udeleževal v boju proti hitlerjanski peti koloni. Avgusta 1941 se je prebil iz Nemčije v Šaleško dolino tudi Drago Mlakar. Po seznamu Jugoslovancev – španskih borcev, ki ga je pripravila redakcija zbornika Španija 1936–1939, naj bi se v Španiji borili tudi Avgust Černe – Gusti, delavec iz Velenja. Le-ta pa je v Španijo, kjer je padel, prišel iz Belgije in ni bil povezan s predvojnimi revolucionarnim gibanjem v Šaleški dolini.

Komunisti in levičarska mladina so organizirali več kulturnih prireditev z napredno vsebino. V letu 1937 sta bila v Šoštanju dva „slovenska večera“. Na „slovenskem večeru“ 25. februarja je nastopilo tudi delavsko pevsko društvo Cankar. Na „Slovenskem večeru“ ki je bil oktobra, je bil poleg recitacij na sporedu tudi aktualni govor o Koroški. O tem „slovenskem večeru“ je v prvi številki Slovenske mladine iz oktobra 1938 Karel Dostovnik poročal, da je bil v bistvu enak prvemu in ga je označil takole: „Hotel je namreč dvigniti slovensko zavest v enem najbolj nemških krajev v Sloveniji ter s tem dati poguma onim Slovincem, ki stojijo trdno na strani slovenstva in se ne klanjajo nemškemu mogotcem kot bogovom.“ Den 2. januarja 1938 je napredna mladina priredila v velenjskem rudarskem domu „koroški večer“. Dne 29. maja 1938 je bil v Šoštanju literarni večer. Dejansko je bil organizator tega večera mestni komite KPS Šoštanj. Nastopili so Ivo Brnčič, Mile Klopčič, Miško Kranjec, Anton Ingolič in Ivan Potrč. Miška Kranjca je povabil na literarni večer Rudi Koren, ki je pred tem dopisoval v Ljudsko pravico in je tedaj navezal stike s Kranjcem. Po končani prireditvi so člani partije in njeni simpatizerji, zlasti mladinci, manifestirali svoje antifašistično razpoloženje tudi na ulici.

Dne 16. septembra 1938 je bila v Šoštanju akademija ob 20. obletnici smrti Ivana Cankarja, ki so jo organizirali skojci. Uradno je bila to prireditev društva jugoslovanskih akademikov iz Celja. Dogodki ob tej akademiji so močno odjeknili med Šoštančani. Prireditev je bila pravočasno prijavljena pri okrajnem načelnstvu v Slovenjem Gradcu, ki vse do 16. septembra akademije ni prepovedalo. Prav pred začetkom akademije pa je že v povsem napolnjenem dvoranu stopila orožniška patrulja in komandir šoštanske orožniške postaje je prepovedal izvajanje programa. Ko je Blaž Roček komandirjev ukaz sporočil zbrani publiki, je ta pričela vzklikati: „Dol z diktaturo!“, „Živel Cankar!“, „Fuj komandir!“ Komandir je kljub protestom publike ostal v dvorani in trikrat prekinil Ročkov uvodni govor, publika pa je zahtevala nadaljevanje programa. Roček je nato, obrnjen proti komandirju, vzkliknil: „Čujte ljudstvo, njegov glas pa je več kakor glas postave!“ Slovenski narod je v poročilu o zelo uspelem Cankarjevem večeru v Šoštanju takole opisal dogodek ob začetku akademije v šoštanski kino dvorani: „Po spontan in dovolj izdatni predigri, pri kateri je sodelovala vsa dvorana, se je pričel program prireditve. Akademija se je nadaljevala, orožniki so odšli. Po zaključku programa je Roček ponovno stopil na oder,

spregovoril o delovanju hitlerjanske pete kolone in pozval udeležence akademije na demonstrativni pohod po šoštanskih ulicah. Po nekaj dneh so orožniki pri sedmih skojevcih izvedli hišne preiskave, a niso našli ničesar obremenilnega. Drugih posledic ni bilo.

Skojevci so organizirali v Šoštanju še več kulturnih prireditev, povečini pod okriljem Sokola in tudi s temi prireditvami so pridobivali mladino in vplivali na razpoloženje Šoštančanov, ki so po dogodkih ob Cankarjevi akademiji vedno v lepem številu obiskovali njihove prireditve. Prirejali so tudi amaterske gledališke predstave. Leta 1939 so sodelovali pri pripravi izvedbi akademije ob 90. obletnici Prešernove smrti. Ta akademija je bila pod okriljem Sokola v sokolskem domu. Pozdravni govor je imel dr. Jože Golčar. Po kulturnem programu je bil še kratek govor (verjetno Ročekov), ki je bil naperjen proti hitlerjancem. Po tem govoru je publika stoji zapela „Hej, Slovani“.

Kajuh, ki je za akademijo napisal pesem o Prešernu, je o Prešernovi akademiji zapisal, da je imela močan narodnoobrambni poudarek in še tole: „To pot smo jo spet enkrat zagodili hitlerjancem.“

Močno je bila poudarjena narodnoobrambna vsebina tudi na literarnem večeru mladih literatov, najboljših sodelavcev mladinske revije „Slovenska mladina“. Nastopil je tudi Miško Kranjec. Literarni večer, ki je bil v sokolskem domu 30. avgusta 1939, so organizirali skojci pod okriljem šoštanske podružnice CMD. V imenu šoštanske mladine je goste pozdravil Blaž Roček.

Pred zadnjimi skupščinskimi volitvami v stari Jugoslaviji so komunisti izvedli podpisno akcijo za volilno pravico žena. Zbrali so okoli 120 podpisov. Razvili so živahno agitacijo za kandidata na opzijski listi Simona Blatnika in njegovega namestnika Leopolda Kališnika. S to agitacijo pa, kot so pokazali rezultati volitev, niso dosegli takega večjega uspeha. Kajuh je že pred volitvami napovedal, da bo zagotovo zmagala JRZ, in obžaloval, da zaradi škofove prepovedi ni mogel kandidirati na opzijski listi Jože Lampret. Po volitvah je poročal Konstantin Nahtigalu, da so volitve klavirno izpadle in da je 300 delavcev (iz Woschnagove tovarne, op. M. Z.) pod pritiskom od zgoraj glasovalo za JRZ.

Komunisti so agitali za ljudskofrontovsko gibanje, oziroma od septembra 1939 za Zvezo delovnega ljudstva Slovenije. Med podpisniki progasa te Zveze so bili trije Šaleščani: Simon Blatnik ter komunisti Leopold Kališnik in Franc Skornšek. Poleti 1940 so tudi šaleški komunisti zbirali podpise za Društvo prijateljev Sovjetske zveze.

V letih pred napadom na Jugoslavijo so komunisti in skojci ob 1. maju zažigali kresove in bakle ter obešali rdeče zastave. Na večer pred 1. majem 1939 je v najbližji okolici Šoštanja gorelo 13 kresov. Kres pri razvalinah Pustega gradu nad Šoštanjem je bil pripravljen tako, da je gorel v obliki srpa in kladiva. Od 1. maja 1940 je komunist Anton Kovač obešal na visoko drevo blizu stavbe okrajnega sodišča rdečo zastavo. Zaradi te akcije je celjsko okrajno sodišče obsodilo tri šoštanske komuniste in med njimi Hildo Novak. Kovača pa policija ni odkrila.

V revolucionarno manifestacijo se je razvil tudi pogreb enega najvidnejših šaleških komunistov Janka Ulriha, ki je utonil pri reševanju utopljenca. Na pogreb, ki je bil 4. oktobra 1940 v Skaljah, so prišle tudi delavske delegacije iz Šoštanja, Zabukovice, Štor, Hrastnika in iz Trbovelj. Delavci so prišli na pogreb s proletarskimi zastavami in z rdečimi vencmi. Izredno veliko število udeležencev pogreba je pričalo o priljubljenosti Janka Ulriha. V imenu komunistov se je od njega ob odprtem grobu poslovil Rudi Koren. Smrt Janka Ulriha je vsekakor pomenila veliko izgubo za revolucionarno gibanje v Šaleški dolini.

Leta 1940 so šaleški komunisti organizirali protidraginjsko demonstracijo v Šoštanju. Dne 2. januarja 1941 je šoštanska orožniška postaja ovadila pri okrajnem sodišču v Šoštanju Marijo Stropnik, ker je konec decembra 1940 agitirala za udeležbo na protidraginjskih demonstracijah.

Za dejavnost komunistov in skojcev v obravnavanem obdobju je bil značilen njihov boj proti hitlerjanski peti koloni, ki je bil zlasti intenziven letih 1938 in 1939. Ta boj oziroma narodnoobrambna aktivnost komunistov in skojcev je povečala krog njihovih simpatizerjev, predvsem med izobraženci in v slovenskih malomeščanskih krogih. Narodnoobrambna in protihitlerjanska dejavnost je bila najbolj intenzivna v Šoštanju, kjer sta bila oba nasprotnika najmočnejša. V Šoštanju je zaradi protihitlerjanskih akcij naprednih sil prišlo do velike razgibanosti in tudi do znatne zaostritve.

Omenili smo kulturne prireditve, ki so bile hkrati protihitlerjanske oziroma narodnoobrambne akcije. Ob proslavi 1. decembra 1938, leta, ko je prišlo v Šoštanju skoraj do spopada med nacionalisti in klerikalci, so skojci pročelja hiš šoštanskih Nemcev in nemčurjev popisali z gesli: „Dol z nemčurji!“ „Dol s fašizmom!“ „Živela svoboda!“ „Živela demokracija!“ Orožniška postaja je iskala storilce, a pri tem ni imela uspeha.

(SE NADALJUJE)

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski

Riše: Jelko Peternej



19. V pisarni ga je sprejel uradnik, ki si je nenehno brisal potno čelo. V sopihajoči nemščini, ki jo je Stanko razumel le za silo, mu je povedal, da bo za začetek delal na težjem delovnem mestu v tovarni plastičnih mas. Pozneje pa bo premeščen na lažje in tudi bolj plačano delo. Sofer, ki ga je poklical uradnik, je Stanka odpeljal v četrto, kjer so bile blizu tovarne razvrščene barake za tuje delavce.



20. Tako se je začelo Stankovo novo življenje na tujem, od katerega je toliko pričakoval. Na tovarnjake je nalagal težke zaboje z izdelki iz plastike. Delo je bilo res da težko, vendar se Stanko zavoljo tega ni hudoval, saj ni bilo slabo plačano. Delal bi, če bi bilo treba, še več, samo da bi zaslužil kar največ denarja in si tako uresničil davni sen – avtomobil. Nekaj pa ga je vendar motilo. Bil je pravzaprav med samimi tujci.



21. Med delavci je našel le enega rojaka, in še ta je bil poročen z Nemko. Stanko pa je bil mlad in potreben družbe. Dokler ne pride do lastnega avtomobila mu preostaneta, kot je hitro ugotovil, le bližnji disko ali restavracija na vogalu tovarne, kjer so se ponavadi zbirali delavci iz tovarne in kjer je bilo slišati mešanico jezikov iz vseh strani sveta. Stanko se je naposled odločil za restavracijo in v njej kmalu našel znanca, sodelavce iz tovarne.

Novi uspehi mladincev PD Velenje

Člani Planinskega odseka PD Velenje so se 10. junija udeležili republiškega orientacijskega tekmovanja na celjski koči. V močni konkurenci so pionirji med 40 udeleženci dosegli 22. mesto. Tudi udeležba med mladinci je bila precejšnja, saj jih je sodelovalo kar 15. Prva ekipa PD Velenje (Vid Preložnik, Rok Preložnik, Tomaž Kolar) pa je po večletnem premoru spet osvojila republiški mladinski naslov. Druga ekipa mladincev je

bila deveta.

Kljub uspehom, ki jih dosejajo naši tekmovalci, pa smo še vedno odvisni od nekaterih organizacij, ki nam posojajo kompase. Takšno sposojanje pa v večini primerov onemogoči množično vadbo. Ker pa so uspehi kljub temu vidni, upamo, da bomo prihodnje leto imeli vsaj nekaj kompasov, s katerimi bomo vadili pionirje in mladince.

Matjaž Ojstršek

V Velenju ulica Tavčarjeva je...

Tako se prične himna naše ulice, Tavčarjeve ulice. To je ulica, ki je poleg urejenosti znana tudi po tem, da so si ljudje zelo blizu, pa še po tem, da se vsako leto 1. nedeljo v juniju srečajo na tradicionalnem uličnem izletu. Letos je bil to že 7. izlet po vrsti.

Letos smo se odpravili na Dolenjsko, v prelepo Kostanjevico. Vozil pa nas je isti voznik, kot že prejšnjih 6 let. V Kostanjevici ob Krki nas je toplo sprejel ravnatelj osnovne šole tov. Smrekar. S svojo sočno dolenjsko govorico nam je predstavil Kostanjevico, nam pokazal Formo vivo in nas popeljal skozi galerijo. Le človek s širokim obzorjem, dobrim srcem in veliko ljubeznijo do kraja, krajana in ljudi, ki s svojim umetniškim ustvarjanjem plemenitijo in bogatijo naš narod, lahko tako prepričljivo predstavi Kostanjevico in njeno bogastvo obiskovalcem.

Polni vtisov smo se po ogledu galerije okrepčali z „uličnim golažem“ in se odžejali s pristnim dolenjskim cvičkom. Kulturniška skupina naše ulice nas je popeljala v čas kmečkih uporov in zaključila program s harmoniko in ulično himno. Naš stalni spremljevalec harmonikar Salej je seveda pomagal ustvarjati prijetno razpoloženje ves dan.

Težko smo se poslovili od prijazne Kostanjevice, še posebej od tov. Smrekarja in njegove žene. Naš cilj je bil Otočec. Našli smo senčno jaso ob Krki

VELIK USPEH ŠAHISTOV REK

Pretekli petek in soboto je bilo na Pohorju 31. republiško delavsko ekipno šahovsko prvenstvo. Nastopilo je 46 ekip iz vse Slovenije. Med njimi sta nastopili tudi ekipi REK Velenje in TGO Gorenje. Ekipa REK je dosegla lep uspeh, saj je zasedla 3. mesto in prejela lep pokal v trajno last. Zanj so igrali: mojstrski kandidat Cvar 6,5 točk, drugo kategornik Brešar 11 točk, drugo kategornik Vedenik 8,5 točk in tretje kategornik Matko 13,5 točk.

Na tekmovanju so nastopili 1 mojster, 24 mojstrskih kandidatov in 40 prvokategornikov. Ekipa Gorenja pa je zasedla 22. mesto. Rezultati: 1. Železniško gospodarstvo Ljubljana 24 točk, 2. mesto Gradis Maribor 20 točk, 3. mesto REK Velenje 19,5 točk, itd.

DOBRA IGRA — VENDAR PORAZ

V četrtem kolu slovenske košarkaške lige Vzhod je Elektra izgubila v soboto v Murski Soboti z rezultatom 64:44. Prvi polčas so igralke obeh moštev igrali enakovredno. Igralke Elektro, so se Pomurkam, ki imajo več izkušenj, saj so igralce že zvezni ligi, zelo uspešno upirale. Začetki drugega polčasa pa so jih pokopali. Pomurke so začele igrati zelo grobo, začelo pa je tudi deževati. Poleg tega pa sta se dve ključni igralki Elektro tudi težje telesno poškodovale.

Posebej dobro sta se pri Elektri izkazali Bajčeva, ki je navdušila z nekaj meti od daleč in pa Kugoničeva, ki je povsem onemogočila reprezentantko Roganovo, ter pokazala, da je kos tudi najboljšim.

Renata Natek

GASILSKO DRUŠTVO ŠKALE

prireja

v nedeljo 17. 6. 1979 ob 17. uri pri gasilskem domu vrtno veselico. Igra ansambel Vikija Ašiča.

VABLJENI!

GASILSKO DRUŠTVO ŠALEK

prireja

V počastitev krajevnega praznika krajevnega skupnosti ŠALEK — GORICA, pod pokroviteljstvom RUDNIKA LIGNITA VELENJE, 17. junija s pričetkom ob 8. uri,

veliko medobčinsko gasilsko tekmovanje članov in članic za pokal ŠALEŠKE DOLINE,

Istega dne popoldan ob 15. uri pa se prične velika VRTNA VESELICA

na kateri igra ansambel GORENJCI s pevcema Sonjo GABERŠČEK in Francem Korenom.

VABLJENI!

DELOVNA ORGANIZACIJA

GOSTINSTVO

VELENJE p.o.
Rudarska 1

OBJAVLJAMO
potrebe

po zaposlitvi več NK delavcev z možnostjo priučitve gostinskega poklica.

Če ste mladi in voljni delati pridite v nov kolektiv, videli boste, da je tudi v gostinstvu lepo delati. Potrebujemo tudi delavce v strežbi (lahko honorarno ali dopolnilno delo). Istočasno objavljamo potrebe po prostih sobah za stanovanje naših delavcev v Velenju ali okolici.

Cenjene ponudbe sporočite po telefonu št. 851 — 220, ali pisмено na zgornji naslov.



ZMAJ

Iskra - Industrija baterij
Zmaj, Ljubljana

BATERIJE ZA ELEKTRIČNE PASTIRJE

Človek vedno razmišlja kako bi si s tehničnimi izboljšavami olajšal delo. Tako so na primer kmetovalci že dolgo želeli nadomestiti pastirja z aparatom, ki bi varoval živino na paši. Že zdavnaj so poskušali uporabiti električni tok, ki bi naj pri tem zamenjal človeka. Žal pa so se z improviziranimi napravami dogajale razne nesreče s katastrofalnimi izidi. Konstruktorji pa so rešili to zamisel — pastirja kot impulzni baterijski aparat za napajanje električne ograje.

Pri nas imamo več tipov in tudi sistemov baterijskih električnih pastirjev. Živina se brezskrbno pase, še bolj brezskrbni pa so lastniki, ker vedo, da električni pastir živino dobro varuje. Tako se danes pase živina po vsem svetu, kjer se ukvarjajo z napredno živinorejo. Še tako popolen pašni aparat ne more delovati brez dobre baterije. Vse električne pastirje napajajo baterije, ki jih izdelujejo samo renomirane tovarne baterij po svetu.

To pomeni da je zahtevnost izdelave takih baterij tako velika, da jih brez izkušenj in dobrih strokovnjakov ni mogoče izdelati. Industriji baterij Zmaj — Ljubljana je uspelo zaradi dolgoletnih izkušenj (v letu 1978 je praznovala 55-letnico ustanovitve) izdelati baterijo za električnega pastirja, ki ustreza svetovnim normativom.

Kaj zahtevamo od baterije, ki napaja električnega pastirja?

Da prenese vse vremenske razmere med pašno sezono;

Da daje stalno enako energijo električnemu pastirju;

Da deluje najmanj eno pašno sezono;

Da je primerno zaščiten in da ne uniči aparata — električnega pastirja.

Baterija za električnega pastirja industrije baterij Zmaj, Ljubljana ima tele karakteristike:

JUS	N.J. 2.030
Oznaka	6 S 4
Nazivna napetost	9V
Dimenzije	165x111x110 mm
Teža	3000 g
Garancijski rok	12 mesecev
Izvedba	plastično ohišje zaščita pred zunanjimi vplivi ne poškoduje električne naprave

Uporabo in lego baterije v pastirju vidimo na oznaki na etiketi. Zaradi pravilnega delovanja mora biti baterija montirana v označeni legi.

Kapaciteta — trajanje baterije

Testirano na:

Obremenitev 300 Ω	* Razni električni pastirji
1500 ur do končne napetosti 4,5 V	2000 do 3000 ur do končne napetosti 4,5 V

*glede na vrsto električnega pastirja

Delovna organizacija TERMOELEKTRARNE ŠOŠTANJ ŠOŠTANJ

Objavlja dela in naloge v

TOZD INŽENIRING:

1. 2 gradbenih obdelovalcev
2. vodilnega gradbenega projektanta
3. projektanta za gradbene objekte
4. pravnika za pogodbeno razmerja
5. vodje splošnega sektorja
6. vodja komerciale
7. komercialist

Kandidati morajo poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:

Pod 1.:

- visoka ali višja šolska izobrazba gradbene smeri
- 2 leti delovnih izkušenj
- perspektivna lokacija dela: Ljubljana

Pod 2.:

- visoka šolska izobrazba gradbene smeri
- 3 leta delovnih izkušenj
- perspektivna lokacija dela: Šoštanj

Pod 3.:

- višja ali visoka šolska izobrazba gradbene smeri
- dve leti delovnih izkušenj
- perspektivna lokacija dela: Šoštanj

Pod 4.:

- visoka šolska izobrazba pravne smeri
- dve leti delovnih izkušenj
- perspektivna lokacija dela: Ljubljana

pod 5.:

- visoka šolska izobrazba pravne smeri
- 5 let delovnih izkušenj
- perspektivna lokacija dela: Ljubljana

pod 6.:

- visoka šolska izobrazba ekonomske smeri
- znanje tujega jezika (nemščina, angleščina)
- 3 leta delovnih izkušenj
- perspektivna lokacija dela: Ljubljana

pod 7.:

- višja šolska izobrazba ekonomske smeri
- 2 leti delovnih izkušenj
- perspektivna lokacija: Šoštanj, Ljubljana

TOZD VZDRŽEVANJE

1. — 5 KV elektricarjev
- 5 KV ključavničarjev
- 1 KV vodoinstalater
- 1 KV klepar
2. 1 gradbeni delovodja

Pod 1:

končana poklicna šola ustrezne smeri

Pod 2.:

— 2-letna delovodska šola gradbene smeri z zaključnim izpitom

— 2 leti delovnih izkušenj v gradbeni operativi kot delovodja

DSSS:

1. vodja plana in analiz
2. kadrovik
3. knjigovodja OD
4. knjigovodja OS
5. referent za varstvo pri delu

Pod 1.:

- visoka šolska izobrazba ekonomske finančne smeri
- 3 leta delovnih izkušenj

Pod 2.:

- višješolska izobrazba
- 2 leti delovnih izkušenj, zaželeno na kadrovskem področju

Pod 3. in 4.:

— ekonomska srednja šola

Pod 5.:

- višja šola za varstvo pri delu
- zaželjene delovne izkušnje

vaš obveščevalec

koledar

Petek, 15. junij – Vid
Sobota, 16. junij – Beno
Nedelja, 17. junij – Lavra
Ponedeljek, 18. junij – Marko
Torek, 19. junij – Julijana
Sreda, 20. junij – Silverij
Četrtek, 21. junij – Alojzij

dežurstva

ZDRAVSTVENI DOM VELENJE:

15. 6. 1979 od 7. do 20. ure dr. Aleksandra Žuber
15. 6. 1979 od 20. dr. Peter Kopitar
16. 6. 1979 do 7. ure dr. Peter Kopitar
16. 6. 1979 od 7. ure dr. Valter Pirtovšek in dr. Franc Kotnik
18. 6. 1979 do 7. ure dr. Valter Pirtovšek in dr. Franc Kotnik
18. 6. 1979 od 7. do 20. ure dr. Maja Natek
18. 6. 1979 od 20. dr. Dušan Logar
19. 6. 1979 do 7. ure dr. Dušan Logar

mali oglasi

PRODAM nedograjeno hišo, zgrajeno do III. faze v Slovenj Gradcu. Informacije Štefan Dragičević, Gubčeva 5, Slovenj Gradec – popoldan.
PRODAM gumijast motorni čoln (M4 Tomos) 8.000,00 din. Milivoj Radosavljevič, Cankarjeva 21, Šoštanj.
PRODAM barvni TV sprejemnik kvarel – senzor, Telefunken. Dimenzije 530 x 380 x 410, garancija 5 mesecev. Marjan Kozmel, Tomičeva 10, Velenje.
VRSTNO HIŠO v Kopru (Semečela): 4 sobe, kuhinja, sanitarije, klet, garaža, prodamo. Informacije po 15. uri na telefon 066-23229.
PRODAM gradbeno parcelo (655 m²), komunalno urejeno, z lokacijskim dovoljenjem v mirnem delu Mozirja. Kličite na telefon (063) 851-375.
RAZPRODAJAMO 1 letne kokoši, nesnice, bele težke, rjave ter grahaste plimetske. Hranjene so z domačo hrano. Valilnica Vinter, Lopata 55, Celje.
GS – PALAS prodam. Informacije telefonično 850-541 ali 850-193. Habjan, Velenje F. Foita 8.
UGODNO PRODAM barvni televizor Gorenje Selektomatik, star 1 leto in pol. Nalov v uredništvu.
PRODAM avtomobil Zastava 1300 v voznem stanju, dobro ohranjen. Informacije popoldne na tel. 850-030 intema 769, popoldne na naslov Avgust Reberšek, Rečica ob Paki 24.
PRODAM dva raztegljiva fotelja binom lux (bež barve) – Nova oprema Slov. Gradec za 1000,00 din po komadu. Šaleška 16/II – vrata 7
UGODNO PRODAM: vartburg TIP 353, registriran do aprila 1980, z avto radiom; tonsko kamero

„CHINON“ super 8 x motor ZOOM, pribor; tonski projektor EUMIG TIP S 807 D; fleš 1000 L 220 V; zložljivo stojalo za kamero projekcijsko platno 120 x 120. Ravter, Foitova 8, Velenje – Informacije dopoldan tel. 850-900, popoldan 850-708.
PRODAM SEAT 850. Informacije vsak popoldan Ribič, Stanetova 49, Velenje.

kino

KINO VELENJE

15. 6. – petek ob 18. in 20. uri IZGANJALEC HUDIČA – ameriška drama. Režija: William Peter Blatty. Igrajo: Ellen Bursyn, Max Von Sidow
16. 6. – sobota ob 16., 18. in 20. uri IZGANJALEC HUDIČA – ameriška drama
17. 6. – nedelja ob 16., 18. in 20. uri IZGANJALEC HUDIČA – ameriška drama
18. 6. – ponedeljek ob 18. in 20. uri OPERACIJA OB ZORI – ameriški vojni film. REŽIJA: Lewis Gilbert. Igrajo: Timoti Botoms, Nikola Pedjrt
19. 6. – torek ob 18. in 20. uri AGENT ŠT. 1 TAJNE SLUŽBE – angleški avanturistični. Režija: Lindzi Šontef. Igrajo: Nik Henson, Richard Tod
20. 6. – sreda ob 18. in 20. uri AGENT ŠT. 1 TAJNE SLUŽBE – angleški avanturistični
21. 6. – četrtek ob 18. in 20. uri DRAMA, ZADNJI MANDINGO – ameriški

KINO DOM KULTURE VELENJE

18. 6. – ponedeljek ob 20. uri VSE ŽIVLJENJE JE PRED TEBOJ – francoska drama. Režija: Moshe Mizrahi. Igrajo: Simone Signoret, Claude Duphin

KINO ŠOŠTANJ

16. 6. – sobota ob 19.30 OPERACIJA OB ZORI – ameriški vojni
17. 6. – nedelja ob 17.30 in 19.30 OLD FEIERHAND – nemškojugoslovanski vestern
18. 6. – ponedeljek ob 19.30 IZGANJALEC HUDIČA – ameriška drama
20. 6. – sreda ob 19.30 VSE ŽIVLJENJE JE PRED TEBOJ – francoska drama

KINO ŠMARTNO OB PAKI

15. 6. – petek ob 20. uri OLD FEIERHAND – nemškojugoslovanski vestern
19. 6. – torek ob 20. uri IZGANJALEC HUDIČA – ameriška drama

VEPLAS

velenjska plastika
n. sub. o.
63230 velenje
celjska cesta
telefon (063)
850 138, 850 410
komerciala 851 017
računovodstvo 881 011
telex
33570 veplas velenje

Razpisna komisija pri DS TOZD INTEGRAL

RAZPISUJE

prosta dela in naloge:

1. VODJE TOZD

Pogoji:
– da izpolnjuje splošne pogoje, določene z zakoni, samoupravnimi sporazumi, družbenimi dogovori
– da ima visoko, višjo ali srednješolsko izobrazbo tehnične, organizacijske smeri ali smeri družbenih ved s 5-letnimi delovnimi izkušnjami na odgovornih delovnih mestih
– da je moralno in politično neoporečen, ter ima ustrezno politično razgledanost, organizacijsko sposobnost in pravilen odnos do samoupravljanja
– da njegovo dosedanje delo zagotavlja, da bodo doseženi cilji sprejete poslovne politike TOZD kot celote ob načelu solidarnosti in vzajemnosti

Razpisna komisija pri DS DSSS

RAZPISUJE

prosta dela in naloge:

2. VODJE DSSS

Pogoji:
– da izpolnjuje splošne pogoje, določene z zakoni, samoupravnimi sporazumi, družbenimi dogovori
– da ima visoko ali srednješolsko izobrazbo tehnične, organizacijske smeri ali smeri družbenih ved s 5-letnimi delovnimi izkušnjami na odgovornih delovnih mestih
– da je moralno politično neoporečen, ter ima ustrezno politično razgledanost, organizacijsko sposobnost in pravilen odnos do samoupravljanja
– da njegovo dosedanje delo zagotavlja, da bodo doseženi cilji sprejete poslovne politike DSSS kot celote ob načelu solidarnosti in vzajemnosti.

Kandidata pod točko 1 in 2 bosta imenovana za dobo 4 let.

Komisija za delovna razmerja DSSS

OBJAVLJA

prosta dela in naloge:

3. VODJE NABAVE

Pogoji:
– visoka ali višješolska izobrazba tehnične smeri
– 2 leti delovnih izkušenj
Delovno razmerje pod točko 3 in 4 se sklene za nedoločen čas s poskusno dobo 12 tednov.
Kandidati naj prijavam obvezno priložijo dokaze o izpolnjevanju pogojev in jih pošljejo v roku 15 dni na naslov VEPLAS Velenje, Celjska c. 35, 63320 VELENJE.
O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po preteku roka za sprejem prijav.

BIROSTROJ

Mladinska ul. 3
MARIBOR

OBJAVLJA

prosto učno mesto dijaka poklicne šole za uk finomehane stroke.

Pogoj: končana osemletka

Vloge pošljite kadrovski službi delovne organizacije Maribor, Mladinska ulica 3.

BIROSTROJ

Mladinska ul. 3
MARIBOR

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

finomehanika ali elektromehanika za servis Velenje.

Pogoji: poklicna šola

Vloge pošljite kadrovski službi delovne organizacije, Mladinska ul. 3, Maribor.

gorenjetgo

Tovarna gospodinske opreme, n. sol. o.
VELENJE

RAZPISUJE

na podlagi sklepa delavskega sveta

z dne 22. 5. 1979

JAVNO DRAŽBO

za prodajo montažne stanovanjske hiše v Velenju, Ul. XIV. divizije št. 6, ki bo dne 27. 6. 1979 s pričetkom ob 10. uri v prostorih sejne sobe TGO Gorenje.

- Hiša stoji na parc. št. 2152/9 v izmeri 597 m².
- Ocenjena prometna vrednost hiše je 797.410,00 din, ki je obenem začetna izklicna cena.
- Davek na promet nepremičnin in stroške za vknjižbo lastninske pravice v zemljiški knjigi nosi kupec.
- Osební polog kupca, ki ga mora plačati v 30 dneh, znaša 30% dosežene prodajne cene.
- Za kreditirani del kupnine znaša odplačilna doba 20 let, obrestna mera pa 4%.
- Pravico do udeležbe na javni dražbi inajo delavci Gorenja, ki pred dražbo položijo varščino v višini 40.000,00 din na račun št. 52800-726/1-46007 – Gorenje SOZD – združenja sredstva, stanovanjski del, pri SDK Velenje. Potrdilo o plačani varščini mora ponudnik prinesiti s seboj na javno dražbo. Ponudniku, ki bo na natečaju uspel, se varščina vračuna v kupnino. Ponudnikom, katerih ponudba ni bila sprejeta, bo varščina vrnjena v 15 dneh. Ponudniku, ki odstopi od ponudbe, ko je na javni dražbi že uspel, se varščine ne vrne.
- Izročitev in prevzem hiše se opravi po sklenitvi pogodbe in plačilu osebnega pologa.

Vse potrebne informacije lahko dobite v službi za stanovanjsko gospodarstvo.

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo prezgodnji izgubi našega dragega

MIHAELA RUDNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem, znancem, sosedom in sorodnikom, ki so prišli od blizu in daleč ter ga spremljali na njegovi zadnji poti, vsem, ki so mu darovali obilo vencev in cvetja, ter vsem, ki so nam izrazili sožalje. Posebno se zahvaljujemo soborcom Tomšičeve brigade, častni straži RLV, rudarski godbi RLV, pevskemu zboru društva upokojencev Velenje, govornikom in duhovščini. Vsem še enkrat hvala!

Žalujoči: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi moža, očeta in brata

HERMANA SAMCA

iz Velenja, Šaleška 16



se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, izrekli sožalje ter darovali cvetje in vence. Posebno se zahvaljujemo REK Velenje, sodelavcem iz RLV – Jama Pesje, častni straži, godbi, pevsem, govornikom, kolektivu KOC Velenje in RSC TOZD EKŠ delavnic.

Žalujoči: žena Elizabeta, hčerka Milojka, sin Herman, starša, brata in sestrí z družinami.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta in brata

IVANA ŽGAVCA



se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga v tako velikem številu spremili v njegov prerani grob, mu darovali vence in cvetje, z nami sočustvovali, nas tolažili in v teh težkih trenutkih stali ob strani. Zahvaljujemo se kolektivu REK Velenje, posebej temeljni organizaciji Jama Pesje, velenjski rudarski godbi, častni straži, moškem pevskemu zboru Kajuh in vsem govornikom, ki so se s toplo človeško besedo poslovlili od njega. Prisrčna hvala hišnemu svetu, posebno pa sosedom, ki so nam v teh trenutkih nudili nesebično pomoč. Prav tako se zahvaljujemo tudi zdravniškemu osebju mariborske Bolnišnice, ki mu je med njegovo boleznijo nudilo pomoč in mu v zadnjih trenutkih lajšalo bolečine. Še enkrat hvala vsem, ki ste nam izrazili sožalje ter pokazali, da ste ga cenili, spoštovali in imeli radi.

Žalujoči: žena Sonja, sin Janez z ženo Ljubo, bratje in sestre ter ostali njegovi.

